

ES FARÀ EL 2024 pàg 3
La celebració de la Copa Amèrica de vela genera il·lusió però també dubtes

COMERÇ I MOBILITAT pàg 24
Gabriel Jené (Barcelona Oberta):
"Per fer la ciutat més sostenible cal buscar grans consensos"

línia ^{13 anys} Ciutat Vella

Número 126 · Abril 2022 · liniaciutatvella.cat

El retorn del turisme reobre el debat sobre els seus límits

Entitats veïnals i els comuns denuncien massificació mentre el sector turístic i el PSC celebren la recuperació pàg 10

Foto: Twitter (@HildegarrRev)

QUEIXES VEÏNALS pàg 10
Els bicitaxis segueixen generant problemes i molèsties al districte

A FONTS pàgs 22 i 23
El món local ha impulsat la solidaritat amb Ucraïna

WATERPOLO pàg 30
El Barceloneta, a la final a vuit de la Champions

**ALUMINI - VIDRES
OBRES INTEGRALS**

home homing

**vidres • miralls
claraboies • alumini**

**projectes integrals
i execució d'obra**

*Si ho pots somiar,
nosaltres ho podem
fer realitat*

cuinescat

Gremi de reformes
d'interiors, cuines
i banys de Catalunya

Padilla, 243 • 08013 Barcelona
Tel. 93 881 77 06 • admin@home-homing.com
www.home-homing.com
• Magatzem: Ptge. Utset, 3

**La
lectura
del *matí*.**

**El *matí* de
Catalunya
Ràdio.**

**CATALUNYA
RÀDIO**
dinsteu

La competició dels mil milions?

» La celebració de la Copa Amèrica de vela a Barcelona el 2024 genera il·lusions, dubtes i crítiques
 » La previsió és que tingui un impacte econòmic de mil milions d'euros, una xifra qüestionada

Anna Utiel
BARCELONA

Una inversió de setanta milions d'euros a canvi d'un impacte econòmic de mil milions d'euros. Amb aquestes previsions, la celebració de la Copa Amèrica de vela a Barcelona l'any 2024 sembla un negoci rodó. Però en podem estar tan segurs?

Preguntats per la xifra estratosfèrica de l'impacte econòmic previst, des de l'Ajuntament es remetent a la Generalitat, que al seu torn l'atribueix a l'organització de la Copa Amèrica. També des de Barcelona Global, l'associació d'empreses que ha donat suport a la candidatura de la ciutat per acollir l'esdeveniment, diuen que la dada surt de l'organització. Més enllà de la xifra concreta, qui ha pronosticat un retorn econòmic "espectacular" per a la ciutat ha estat el primer tinent d'alcaldia, Jaume Collboni.

Una veu que pot clarificar una mica les coses és la del catedràtic d'Estructura Econòmica per la Universitat de València – ara jubilat – J. Ismael Fernández, expert en estudis d'impacte econòmic, que considera que es tracta, si més no, d'una xifra "inflada". Recorda que això és el que ja va passar amb les previsions que es feien abans de l'arribada de la competició a la ciutat de València, l'any 2007 (també va acollir l'edició del 2010). Fernández sap del que parla: és autor, juntament amb les professores María Luisa Martí i Rosa Puertas, del treball *Anàlisi de l'impacte econòmic de la Copa Amèrica*, que valora l'edició del 2007.

COMPARACIONS ODILOSES

Precisament, el pas de la Copa Amèrica de vela per València està

Aragonès, Colau i Collboni, amb el trofeu de la Copa Amèrica de vela, que se celebrarà a Barcelona el 2024. Foto: Martí Rodríguez/ACN

sent l'exemple més citat per predir quin serà l'impacte que tindrà a Barcelona. I aquesta comparació no deixa bons auguris. L'alcalde de València, Joan Ribó, deia fa uns dies que la ciutat "encara en paga els deutes", una afirmació que estan fent servir les veus contràries a la celebració de l'esdeveniment a la capital catalana.

"A València les previsions econòmiques no es van complir", resumeix Fernández, que va fer enquestes entre els diferents sectors econòmics de la ciutat després de la competició. "L'entramat empresarial local, sobretot les petites i mitjanes empreses, gairebé no se'n va beneficiar", reconeix. Aquest expert detalla que els equips que competeixen a la Copa Amèrica, que són els que realment tenen capacitat per fer grans despeses a les ciutats que l'acullen i hi passen més temps, hi arriben amb "tot": transport, ali-

mentació, proveïdors... Això vol dir que acaben gastant molt poc a la seu de l'esdeveniment.

BARCELONA, UN BON LLOC

Sigui com sigui, i si bé Fernández és crític amb la celebració de la Copa a València – creu que la ciutat "hi va perdre la reputació que volia guanyar" –, en el cas de

"És una molt bona notícia; Barcelona torna a dir que sí", afirmen des del Gremi d'Hotels

Barcelona té una opinió diferent i és molt més optimista. "Barcelona ja té una bona reputació, és especialista a organitzar grans esdeveniments i rendibilitzar-los i té prou capacitat hotelera", argumenta, i afegeix que al consis-

tori barceloní no hi ha la corrupció que hi havia a l'Ajuntament de València en el seu moment.

Aquest optimisme és compartit pels sectors econòmics de la ciutat que han de sortir beneficiats de l'acollida de l'esdeveniment. "És una molt bona notícia, sobretot perquè feia la sensació que havíem entrat en una espiral de negativitat, i amb això s'envia el missatge que a Barcelona s'hi poden fer coses", celebra el director general del Gremi d'Hotels de Barcelona, Manel Casals. Més enllà de "l'element turístic puntual", també valora l'aposta per l'anomenada economia blava i, en general, la millora de la imatge de la ciutat que tot plegat suposarà. "Barcelona torna a dir que sí", sentència.

QUIN MODEL ECONÒMIC?

A banda dels dubtes sobre la rendibilitat d'allotjar la competició, hi ha crítiques que posen el focus en

el model econòmic que ha de marcar el futur de Barcelona. En aquest sentit, des de l'Assemblea de Barris pel Decreixement Turístic, Daniel Pardo qüestiona el retorn "a les lògiques de fer grans esdeveniments amb efectes negatius i que generen riquesa que no es queda a la ciutat". A més, lamenta que "es destini inversió pública a una iniciativa privada de nul interès per a la ciutadania" i subratlla que la vela és un esport "elitista". Mentre hi ha qui defensa que esdeveniments com aquest poden accelerar la millora de la ciutat, Pardo rebutja que "els avenços no han de venir motivats per això", sinó que s'han de fer pensant en els veïns.

Sigui com sigui, caldrà esperar al 2024 per veure el resultat d'aquesta nova aventura esportiva a la qual s'ha sumat Barcelona. De moment, només s'ha posat en marxa el compte enrere.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

Tribuna

Govern sense rigor

per Elsa Artadi

Foto: Aj. de Barcelona

El TSJC ha tombat la Zona de Baixes Emissions (ZBE) de Barcelona i dels municipis limítrofs. És una mala notícia per a les necessàries polítiques de lluita contra la contaminació, que venen dictades, en bona part, per la UE. La sentència, però, dona la raó a Junts per Catalunya i a les al·legacions que vam presentar per modular algunes de les mesures i fer-les més racionals i progressives. Vam reclamar que el projecte incorporés estudis predictius per avaluar l'efectivitat real de les restriccions i una memòria de l'impacte econòmic sobre els col·lectius i els sectors més afectats, a partir de la qual aplicar mesures compensatòries. Vam demanar que es mantingués la moratòria per als vehicles de transport de mercaderies de manera indefinida i vincular la seva incorporació progressiva als estudis d'impacte econòmic de la ZBE.

Ada Colau i Jaume Collboni no van fer cas de cap d'aquestes aportacions i ara tot són laments. És probable que si les nostres esmenes s'haguessin incorporat a la ZBE, el TSJC no l'hauria tombat. El problema de fons, que fa temps que denunciem, és la manera de fer d'aquest Ajuntament, que no practica cap diàleg ni justifica les seves decisions. Aquesta manera de governar no deixa altra opció als que se senten perjudicats que recórrer a la via judicial per defensar els seus drets. És exactament el que ha passat amb la ZBE. I una bona eina de la lluita contra la contaminació ha

degenerat en una batalla judicial que pot acabar tenint un gran cost econòmic per a la ciutat i pot ser un fre per a les necessàries polítiques mediambientals.

La judicialització de la ZBE lamentablement no és una excepció. La pèssima gestió administrativa i les irregularitats freqüents d'aquest Ajuntament ens estan costant molts diners, molts endarreriments i molts problemes que paguem tots plegats. Hem vist com diversos projectes han acabat judicialitzats, i sovint amb decisions judicials contràries a l'equip de govern de

La judicialització de la Zona de Baixes Emissions lamentablement no és una excepció

comuns i PSC. Per exemple, ho hem vist amb el PEUAT, ho hem vist amb la Casa Buenos Aires de Vallvidrera i ho hem vist amb el projecte hotel·ler a Santa Madrona. I aviat ho veurem amb la reforma de la Via Laietana, un dels més grans despropòsits urbanístics que es poden imaginar.

També és possible que la Superilla de l'Eixample acabi judicialitzada. I això és possible perquè l'Ajuntament ha començat a licitar les obres sense tenir aprovat el projecte. La Superilla és un projecte

que no té cap urgència, però Ada Colau té pressa per tenir-lo enllestit abans de les eleccions municipals i per això tira pel dret, vulnerant la Llei d'Urbanisme de Catalunya i menyspreant de manera flagrant els processos participatius dels quals el propi Ajuntament fa bandera. No hi incorpora un pla de mobilitat, que seria el mínim exigible, ni tampoc estudis sobre l'impacte real que la peatonalització tindrà sobre el trànsit i sobre l'activitat econòmica i comercial. La Cambra de la Propietat Urbana ja ha demanat que s'aturin les obres per les greus irregularitats. Per exemple, com és possible que el termini que tenen les empreses per presentar ofertes per a les obres acabi abans que el termini que tenen els veïns i les veïnes per presentar esmenes i al·legacions al projecte? Això genera una gran inseguretat jurídica i és un menyspreu als ciutadans i ciutadanes que vulguin fer-hi aportacions.

Estem acostumats que comuns i PSC governin d'esquena a la gent i a l'oposició, però governar d'esquena als procediments més elementals és una indecència perillosa que es pot acabar pagant molt cara. Comuns i socialistes tiren pel dret amb una gran frivolitat, però hem de ser conscients que ens arrossegueu a tots amb la seva irresponsabilitat.

Elsa Artadi, presidenta del grup municipal de Junts a l'Ajuntament de Barcelona

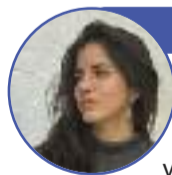
Aquí es piula

El Twitter en paper

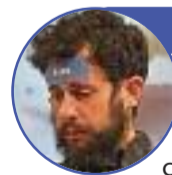
@TaniaTapiaDiaz

L'Audiència Nacional condemna a set anys i sis mesos de presó el francitador de Terrassa que volia matar Pedro Sánchez. Era vigilant de seguretat i tenia un arsenal de guerra a casa. El 2018 havia compartit missatges en xats on deia que volia assassinar el president.

@annapazos

Buscar pis a Barcelona, *what a concept*. Haver de prendre una decisió que implica milers d'euros i l'estabilitat mental i vital del futur a partir d'un apartament buit que has vist durant 10 minuts en companyia d'un voltor que et recorda que has de DECIDIR JA MATEIX o el perdràs.

@kikegdelariva

La empresa que gestiona el agua de Barcelona, el agua (el agua, eh, agua), es privada y de capital 100% francés. Y solo hay una empresa, no puedes elegir. Si estás vivo en Barcelona, eres cliente de esa empresa. Es un dato que no por sabido deja de ser alucinante.

@BernatRuiz

Soc ateu, però si eliminem el caràcter religiós dels festius de Setmana Santa, ja podem eliminar els festius (que siguin laborables) i que només ho celebren els creients. La religió és alguna cosa més que una creença, és cultura. I és la nostra cultura, encara que siguem ateus.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Alba Losada (districtes de Barcelona), Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga

Dipòsit Legal: B 43220-2010

García (Vallès), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Anna Utiel (Montserrat) i Toni Delgado (Esports)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri
Controller: Mauro Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

Ajuntament

La futura celebració de la Copa Amèrica de vela genera moltes opinions. Des del Gremi d'Hotels, per exemple, aplaudeixen els beneficis que pot aportar. Hi ha entitats, però, que creuen que no beneficiarà els veïns i que representa un model caduc.

pàgina 3

Districte

A principis d'abril el Districte va precintat un local del Raval on es carregaven bateries de dotze bicitaxis sense mesures de seguretat. L'objectiu era evitar un incendi o una explosió, com ha passat altres vegades en zones com la Barceloneta.

pàgina 10

Interior

Fa uns dies la Casa Àfrica va ser desallotjada amb un gran dispositiu dels Mossos d'Esquadra, que va reunir almenys deu furgones als entorns del carrer Canuda. L'espai havia estat la casa de més de 30 persones sense papers.

pàgina 10

El + llegit

Línia Ciutat Vella.cat

- 1 *Un fill de Jordi Pujol s'escapa dels Mossos en un control a la Rambla*
- 2 *Ampli desplegament policial al Raval per desallotjar la Casa Àfrica*
- 3 *L'Associació de Veïns i Comerciants de Via Laietana, a favor de la reforma*
- 4 *El Palau Güell es podrà visitar del tot a partir de finals del 2026*
- 5 *Álvaro Granados, d'obligació a amor*

Quan les xarxes no són notícia

per Susana Pérez

Foto: Pexels

En la història de les empreses tecnològiques de xarxes socials hi ha dues dates marcades al calendari. La primera, quan vam estimar-les, pels volts del 2011, moment en què van esclatar les primaveres àrabs i l'opinió pública va veure en aquestes eines una manera amb la qual l'oposició als sistemes autocràtics podia comunicar-se i organitzar-se. La segona, quan vam odiar-les, a partir de la victòria electoral de Donald Trump, l'any 2016, quan van ser acusades de promoure les notícies falses.

Des d'aleshores, les xarxes han estat culpables de la desinformació, la polarització i l'assetjament. Per frenar aquestes acusacions, Facebook i Twitter han moderat els continguts mitjançant la intel·ligència artificial i la contractació de treballadors, han etiquetat les publicacions que menteixen o desinformen, han eliminat perfils de comptes extremistes, han limitat la publicitat política en períodes electorals i han restringit els botons de compartir i m'agrada. Fins i tot van eliminar el compte del mateix Donald Trump després de l'atac al Capitoli el gener de l'any passat.

La guerra a Ucraïna podria

marcar un nou punt d'inflexió. Fa més de 40 dies que va esclatar el conflicte i les xarxes no són notícia, malgrat que Rússia ha estat un dels principals actors a nivell mundial en la propagació de mentides. Fins ara, i és important remarcar que l'escenari pot canviar en qualsevol moment, no tenim coneixement de cap gran campanya de desinformació ni ciberatac. La propaganda és present arreu, però el seu impacte és menor perquè hi ha molts més ulls vigilants i més escepticisme en general.

Internet porta el problema, però també la solució. La intel·ligència de fonts obertes, coneguda per les sigles OSINT (Open Source INTElligence), ha esdevingut cabdal per a la cobertura informativa del conflicte. La seva comunitat s'articula i actua al voltant de Twitter, i el seu centre de gravetat és Bellingcat, una plataforma que durant aquests dies contrasta la

informació de la guerra en temps real. A aquesta tasca s'hi suma la feina de les plataformes de verificació i de les mateixes empreses tecnològiques. Per exemple, Facebook va retirar a mitjans de març un vídeo en què apareixia el president d'Ucraïna, Zelenski, fent unes afirmacions que mai havia pronunciat.

Que les xarxes socials no siguin notícia aquests dies (de moment) ens indica tres coses. Primer, que hi ha diferents actors treballant i combatent la desinformació de manera efectiva. Segon, que les empreses de xarxes socials estan prenent les mesures adequades per no ser acusades d'afavorir les notícies falses, però tampoc per rebre l'etiqueta de censors. Tercer, que la ciutadania atorga un paper més limitat a aquestes empreses en la seva dieta informativa i qüestiona la informació que hi circula. Tant de bo la guerra acabi aviat i les xarxes segueixin sense ser notícia.

Línia Ciutat Vella no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#AdeuMascareta

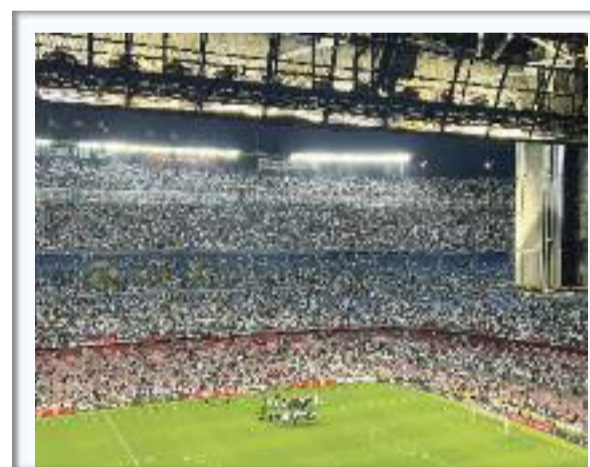
@AnnaBusq: Nens i nenes de 9 anys que diuen que no es treuen la mascareta perquè no els agrada la seva cara. 9 anys. No teniu perdó.

#MacronOLePen

@IreneMassana: Mentre Le Pen guanya a la Catalunya Nord, Vox, a Castella i Lleó, entra per primera vegada al govern. Quina pena tot.

#CampNouDeBlanc

@nofilecat: Tinc la sensació que el club [el Barça] no ha tingut cap problema a facilitar als aficionats de l'Eintracht Frankfurt una Oktoberfest avançada.

Where the streets have no name

per Manuel Sánchez-Villanueva Beuter

Diu en que, una vegada, en Bono, el cantant del grup irlandès U2, va sentir un comentari a la seva ciutat natal, Dublín, que explicava que, només de saber el nom del carrer on vivies, podien deduir si eres catòlic o protestant, ric o pobre i, fins i tot, el partit que votaves. El títol de la seva pròxima cançó suggeriria un lloc on els carrers no tinguessin nom, per esborrar la condició que ens fa prejudicar les persones i classificar-les per la seva procedència.

És una cosa que passa a moltes altres cultures i ciutats, però, sens dubte, a Irlanda el conflicte social va polaritzar la postura i el compromís de les persones amb les seves creences durant molt de temps, fent més visible aquesta qüestió.

La toponímia, o el nom dels llocs, respon a diferents raons: algunes de geogràfiques, altres d'històriques i altres de futures, també. El cert és que acabem dotant de significat els llocs, associat als seus noms, i de vegades el nom els atorga una certa rellevància: l'Arc de Triomf, la Ciutat de la Justícia...

Si observem el projecte de l'Eixample de Barcelona de 1859, d'Ildefons Cerdà, veiem que els carrers no tenien nom. Només les preexistències com la Barceloneta, el Poblenou o Sants, així com els accidents geogràfics. Però els nous carrers, no.

Aquesta és una comesa que l'Ajuntament de Barcelona va encarregar a Víctor Balaguer i Cirera el 1863, quatre anys després de l'aprovació de l'Eixample. Balaguer va ser un escriptor i un poeta reconegut que va acabar sent ministre. El seu perfil polític i d'historiador va ser determinant perquè l'escollissin per a aquesta feina. En el bateig de carrers i places, Balaguer es va dedicar a lloar els territoris de la Corona d'Aragó, les institucions i personalitats catalanes i algunes gestes històriques.

Una d'aquestes era un homenatge a una llarga resistència en conflictes armats i bombardejos sobre la ciutat de Barcelona: la plaça de les Glòries Catalanes.

Pocs anys abans del projecte de l'Eixample, el ge-

neral Espartero va pronunciar la seva famosa frase sobre la necessitat de "bombardejar Barcelona cada 50 anys pel bé d'Espanya", així que el castell de Montjuïc i la Ciutadella van ser llocs que, lluny de defensar la ciutat, van servir per bombardejar-la.

El lloc que va escollir Balaguer, diferent del que tot hom coneix avui, no podia ser més oportú: el final del passeig de Sant Joan, davant de la Ciutadella militar, envoltada de bastions i separada de les muralles de la ciutat antiga. Es va projectar una plaça a tall de conquesta, en homenatge a totes les Glòries Cíviques i Militars de Catalunya, que, tanmateix, mai no es va construir. Després de la revolució de 1868, la Ciutadella va

Dibuix de l'autor sobre el plànol de l'Eixample de Barcelona de 1859, d'Ildefons Cerdà. La Ciutadella militar i el parc actual, en línia vermella. La plaça de les Glòries inicial i l'actual, tramades.

ser demolida i cedida a l'Ajuntament, que la va convertir en parc, deixant sense sentit la plaça projectada.

No va ser fins a principis del segle XX que el nom de plaça de les Glòries va anar a parar al lloc que coneixem avui, aliè a tota la càrrega històrica que li atribuïa aquest topònim. Un lloc complicat, on confluen els tres carrers més amples i més llargs de la ciutat —la Meridiana, la Gran Via i la Diagonal—, però també les línies fèrries de Granollers i Sants. Un veritable caos, sempre per acabar, sempre per resoldre.

Per Glòries hem vist desfilars autopistes, parcs, línies de metro i de tren, llacs, mercats ambulants i, fins i tot, un pont de vianants aprofitat avui a l'esplana-

da del Fòrum. L'últim projecte, el viaducte elevat inaugurat per les Olimpíades de 1992, va ser enderrocat tot just 15 anys després.

Com si la perseguis el pes del seu nom, en pocs anys la plaça de les Glòries va passar de representar la pacificació dels històrics conflictes armats a l'escenificació del conflicte urbà permanent. Un conflicte que, per altra banda, hauria de ser signe de normalitat.

Glòries representa el laboratori urbà a cel obert per excel·lència. El lloc del frec, del moviment i de l'intercanvi. Les diferents versions de Glòries evidencien la dificultat de viure en societat, d'arribar a acords, de construir ciutat. Cada versió també explica el context social del moment. La invasió del cotxe i la transformació de l'espai urbà al seu servei o els remeis posteriors en forma d'aparcaments dissuasius per evitar l'entrada de l'automòbil al centre de la ciutat.

I cada nova forma sembla sempre la definitiva; la fórmula màgica que resoldrà tots els mals del moment i que durarà eternament...

L'actual plaça de les Glòries, en construcció, es planteja com a resposta al repte climàtic que tenim al davant. Amb la nova recepta d'eliminar asfalt dels carrers de la ciutat, permetent que l'aigua es filtri al terreny i reduint també l'emissió de calor, la nova plaça pretén ser un lloc naturalitzat. Un parc urbà que ens recordi

que formem part de la natura i que convivim amb més éssers vius al planeta. Un escenari que amaga una trama de clavegueres, trens, galeries i túnels al seu subsol per a poder representar-hi a sobre 'El cicle de l'aigua' o 'La biodiversitat'.

Esborrar i començar de nou, com pretenia el cantant d'U2, per tal d'oblidar qui és en realitat Glòries, quin és el seu veritable origen. Fins a la pròxima crisi d'identitat, quan nous reptes de la nostra societat li remoguin la consciència. Benvingut conflicte.

Manuel Sánchez-Villanueva Beuter,
arquitecte fundador de *haz arquitectura*
i professor de projectes arquitectònics a la UPC

Les millors perles

Un home va a buscar un amic que ha donat positiu al control d'alcoholèmia dels Mossos. S'hi presenta drogat i amb el carnet suspès i acaba amb el cotxe immobilitzat per la policia i denunciat penalment. Fets l'un per a l'altre.

Una dona de 72 anys s'emporta a casa una obra d'art en confondre-la amb una jaqueta perduda i, com que li va llarga, la porta a la modista perquè li cusi el baix. Ha passat al Museu Picasso de París.

Enxampen un home que es feia passar per fotoperiodista de guerra en xerrades a escoles. S'havia inventat el seu nom i la seva professió i deia que treballava per a Reuters, però no se li coneix cap fotografia publicada enlloc. Ho ha avançat *El País*.

Mentre espera que li facin una operació, s'adona que la seva doctora està buscant a YouTube vídeos per veure com s'ha de fer la intervenció en qüestió. Li ha passat a la Isabelle, una noia que s'ha fet viral a TikTok.

Natàlia Segura/ACN

LA FOTO

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Elsa
Artadi

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Gala
Pin

Xavier
Godàs

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Oriol
López

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

La lupa

Colla de dropos

per Víctor Porres

Foto: Pexels

Els desastres que ha causat la borrasca Cèlia a les platges de Gavà, Montgat i Badalona nord és un presagi nefast per a la temporada de temporals que cada any destrossen la costa de l'àrea de Barcelona i altres indrets del país. Des de 2017, la mala bava dels predecessors Glòria i companyia ha fet desaparèixer entre 6 i 10 metres anuals d'amplada de les platges del litoral metropolità nord. Això és un fotimer de sorra perduda!

D'acord, si ho comparem amb els 4.000.000.000.-000.000.000.000 de grans d'arena que es calcula que hi ha sumant totes les platges del món, potser no és tant. I, si tenim en compte que diuen que hi ha més estrelles a l'univers que granets de sorra al nostre planeta, pot semblar fins i tot una ximpleria preocupar-nos per una cosa tan nímia dins la immensitat de l'espai.

La qüestió és que últimament ens toca patir per tot. Vivim constantment amb l'ai al cor. Diria que, almenys, la bona notícia és que ja ha arribat la primavera, però les persones que pateixen al·lèrgia no hi estarien gaire d'acord. Sempre hi ha una cara B de les coses. Per exemple, l'escassetat d'oli de gira-sol a mi m'estalvia la sobredosi de fregits de mare quan vaig al poble.

Després de passar-la magra amb una pandèmia mundial, el pervers efecte papallona d'una guerra a més de 2.000 kilòmetres fa que el cost de la vida aquí hagi pujat, que els camioners i treballadors del camp i el mar protestin i que tothom acabi donant positiu en empenyament. El que no queda clar és si actualment tot semblen males notícies perquè realment ho són o perquè ens les venen així, sobretot a *Antena 3* i a les tertúlies de ràdio que sonen a tot volum als taxis. No voldria semblar *conspiranoic*, però en el caos no hi ha error, com cantava Santiago Auserón.

Per si la primavera no ens altera prou, una altra tendència de moda que posa a cent és que governants i *influencers* de tots els pelatges ens diguin contínuament el que hem de fer dins i fora de casa: com ens hem de relacionar amb els altres per evitar contagis, la temperatura màxima a la qual hem de posar la calefacció per combatre els russos estalviant energia, el menjar que hem de consumir per respectar el planeta, el llenguatge que hem de fer servir per no discriminar ningú de l'ampli ventall de gèneres, l'opinió que hem de tenir respecte a la *Motomami* per semblar moderns i crítics alhora...

I, per si no n'hi hagués prou, augmenten les insinuacions que som una colla de dropos. Fixeu-vos, si no, en el nou pla contra la covid, que es vol carregar les baixes laborals in-

discriminades a causa de la malaltia i només permetrà faltar a la feina a les persones vulnerables o a les que es trobin malament de debò. La distinció entre romancers i fotuts autèntics provocarà moltes susceptibilitats i no pocs conflictes en les relacions laborals. *Covid or not covid*.

També l'ampli i especialment sensible col·lectiu de l'ensenyament –o educació, que costa molt saber ja qui fa què– se sent acusat de defensar la *dolce vita* quan es manifesten i es posen en vaga, aduint que no ho fan perquè els obliguin a començar abans el curs, sinó per no sé quants greuges més que venen de lluny, la majoria en benefici d'alumnes i famílies, segons diuen.

Compte, que ser mestre o professor té molt mèrit, i ser-ho amb consciència i motivat per una vocació honesta encara més. És veritat que tenen moltes vacances i alguns s'aprofiten de baixes sospitosament recurrents, però és una professió dura i no apta per a cardíacs. Si ets pare i et poses en la pell dels docents, visualitzant totes aquelles hores a primera línia de foc davant d'alumnes sobreexcitats, rebels i demandants d'atenció, provoca vertigen, tret que siguis un tipus *superdur* com Vin Diesel a *The Pacifier*.

Per acabar-ho d'adobar, el nou líder de l'oposició, Alberto Núñez Feijóo, ha dit recentment en un míting que no creu que als que tenen més se'ls hagi d'assenyalar pel carrer "per haver treballat més". Suposo que per això acumulen riquesa personatges com Albert Rivera, a qui no veien el pèl al bufet d'advocats Martínez-Echevarría, o Toni Cantó, que es deu estar esllomant per promoure el castellà a la Comunitat de Madrid des de l'Oficina de l'Espanyol.

Com va advertir el periodista i activista polític George Monbiot, "si la riquesa fos el resultat inevitable del treball dur i l'emprenedoria, totes les dones de l'Àfrica serien milionàries". Però la justícia poètica, malauradament, és una fal·làcia, com ho demostren casos com el d'aquell funcionari de la Diputació de València que es va passar 10 anys sense treballar –fitxant amb bata i sabatilles– i, en lloc de convertir-lo en una falla amb els testicles d'una balena franca austral, el van absoldre de qualsevol delictes perquè deia que no disposava d'un espai propi de treball.

En una Espanya de penques, rendistes i polítics avesats a les portes giratòries –i alguns empresaris adinerats gràcies al narcotràfic–, l'ascensor social o està espatllat o només funciona amb una clau exclusiva, com en aquells edificis en els quals només poden utilitzar l'aparell els veïns que en són els propietaris. I, creieu-me, no hi ha precedents que cap veí es deixi la clau posada.

“

**L'ascensor social
o està espatllat
o només funciona
amb una clau
exclusiva, com en
aquells edificis
en els quals només
poden utilitzar l'aparell
els veïns que en són
els propietaris.
I, creieu-me,
no hi ha precedents
que cap veí es deixi
la clau posada**

”

Flaixos

@PonsPereAntoni: Sobre en Guillem Agulló, avui [11 d'abril del 2022] que ja en fa 29 [anys que el van assassinar], només una cosa: els nostres fills sabran qui eres.

@manolileonsegur: Fa nou mesos, Xavier Novell encara era bisbe i ahir [5 d'abril de 2022] van néixer les seves filles! Oïdà, quin goig de celibat!

@julsabata: Vaig cap al bar i penso "em demano una Coca-Cola, em ve de gust gas, així freda amb llimona..." i m'assec, ve el cambrer i dic "tráete una mediana, nene".

Estimar Ciutat Vella és cuidar-la

Adaptem els serveis de neteja
a les necessitats de cada barri

Informa-te'n al web
cuidem.barcelona

Ajuntament de
Barcelona

Unes de les obres més grosses de l'any, la reforma de la Vila Laietana, ha començat a provocar afectacions. Des del 10 d'abril, en sentit baixada està tallat el tram que hi ha entre les places d'Urquinaona i d'Antoni Maura i, de pujada, el carrer Jonqueres

L'afluència turística de Setmana Santa reobre discrepàncies

» Queixes del regidor Rabassa i d'entitats per l'afluència de turistes
» El sector i el regidor Marcé recorden les dificultats dels últims anys

CONVIVÈNCIA ▶ Per primera vegada des de l'esclat de la pandèmia el turisme va assolir aquesta Setmana Santa a Ciutat Vella nivells pre-pandèmics –o almenys s'hi va apropar molt–. Feia temps que no es veien riuades de persones a les Rambles o multituds de persones ocupant les terrasses dels restaurants del passeig de la República –antic Joan de Borbó–. Aquestes escenes, però, han tornat a reobrir el gran debat de sempre: quin tipus de turisme fa bé al districte?

Per part seva, des de l'Associació de Veïns del Gòtic han recordat que, per a ells, davant la "massificació" i el "monocultiu" turístic hi ha una solució clara: "el decreixement turístic". En una línia semblant s'ha mogut el regidor Jordi Rabassa, qui ha recordat "l'urgent" necessitat de canviar de model econòmic. "Cal que les administracions treballem per acabar amb aquesta sobre-

La plaça Sant Felip Neri aquesta Setmana Santa. Foto: Twitter (@jm_buru)

explotació dels barris, perquè Ciutat Vella és un lloc per viure, i no un aparador ni un producte", ha afirmat.

Força lluny d'aquest posicionament es troba el del regidor de Turisme, Xavier Marcé, qui va dir que fa falta tenir en compte el que van patir moltes persones en els mesos més foscos de la pandèmia. "No és fàcil comprendre que es qüestionin els efectes d'una Setmana Santa amb bastant turisme sense analitzar el que suposava fa

mesos la baixada de persianes, els restaurants buits i els comerços sense clients", va dir Marcé.

Aquesta tesi també la va defensar a *beteve* el president de Turisme Barcelona, Eduard Torres, recordant que durant dos anys Barcelona ha estat una "ciutat molt trista". Tot i això, va reconèixer, pot ser difícil fer vida per on es mouen quantitats grosses de turistes. "Hem de treballar per reduir aquestes molèsties", va assenyalar.

Continuen els problemes amb els bicitaxis a Ciutat Vella

SEGURETAT ▶ Nou episodi de càrregues de bateries de bicitaxis en locals sense cap mesura de seguretat. I és que, segons va informar el regidor Jordi Rabassa a principis d'abril, el Districte va precintat un local del Raval on se'n carregaven 12. L'objectiu era evitar una explosió o un incendi, com ja havia passat abans. Un exemple és l'incendi del passat 11 d'agost en el qual dues persones van acabar a l'hospital amb cremades.

Qui també segueix patint la presència d'aquests vehicles és el

barri de la Barceloneta, que ha estat testimoni de diversos incidents, en un dels quals, a l'agost del 2020, van morir tres nois. Aquest perill, però, sembla que no s'aturarà per ara. Tal com assegura el vicepresident de l'Associació de Veïns de la Barceloneta, Manel Martínez, fa pocs dies va tenir constància de dos baixos nous on s'estaven carregant bateries. Això no és tot. "Ja no passa només en els baixos, també en els entresòls, principals o primers. En aquests casos el risc es multiplica", alerta.

El local del Raval precintat a principis d'abril. Foto: Twitter (@jrabassa)

El desplegament policial va ser molt ampli. Foto: Twitter (@CUPBarcelona)

La fi d'un espai d'acollida clau

IMMIGRACIÓ ▶ Casa Àfrica, situada al número 37 del carrer Canuda del barri Gòtic, havia estat la casa de més de 30 persones d'origen africà que no tenien papers ni un lloc on viure. El passat 6 d'abril, però, tots els seus inquilins, entre els quals hi havia menors, es van quedar sense aquest refugi. Un gran dispositiu dels Mossos d'Esquadra, que reunia fins a almenys deu furgonetes als entorns del carrer Canuda, va desallotjar la casa.

D'altra banda, una cinquantena de persones es van concentrar a primera hora a davant de l'immoble per intentar impedir el desnonament, però no va servir de res. Els agents van anar traient-les de la porta una a una.

"INSENSIBILITAT"

El propietari de la finca, l'Escola d'Hoteleria i Turisme CETT, va acordar la passada tardor amb l'Ajuntament negociar per trobar

una solució que no impliqués tants perjudicis com un desnonament així. El resultat, però, ha estat molt diferent. És per aquesta raó que el regidor Jordi Rabassa va criticar "la insensibilitat" i "la rigidesa" de l'Escola d'Hoteleria i Turisme CETT per negar-se "a aturar aquest desnonament". A més, va afegir, que "traspasa tota la responsabilitat a l'Ajuntament, com si no fossin els qui demanden l'execució del desallotjament".

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

La ràdio
inquieta

iCat

COMERÇ DE PROXIMITAT, UN VEI DE CONFIANÇA!

- T'ofereix el millor producte amb la cara més humana
- Cuida de la comunitat on vius
- Paga impostos i dona vida a la ciutat
- Contribueix a un entorn més sostenible
- Sempre és a prop teu!

*La Mercè,
sempre portant les
últimes tendències en
perruqueria a la gent del
barri.*

amic

associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

Mitjans Km 0

líniaciutatvella

METRÒPOLIS BARCELONA

SALUT

LA CONTAMINACIÓ MATA

La mala qualitat de l'aire causa més de 3.000 morts cada any a la metròpolis de Barcelona

Entrevista

Natàlia Vilor-Tejedor
Investigadora al BarcelonaBeta Brain Research Center

“L'exposició continuada als contaminants accelera l'envelliment del cervell”

Les dades

Mesures que estan reduint les emissions i els riscos per a la salut a l'àrea metropolitana de Barcelona

Opinió

Jordi Bañeras
Cardiòleg de l'Hospital Vall d'Hebron especialitzat en el tractament de malalties cardiovasculars

“Els dies que hi ha més contaminació a Barcelona es registren més infarts”

Antoni Poveda

Vicepresident de l'Àrea de Mobilitat, Transport i Sostenibilitat de l'AMB

EDITORIAL

Una amenaça evitable

La contaminació de l'aire, essencialment produïda pels vehicles de combustió, genera un alarmant impacte en la salut de la població als entorns urbans. Segons l'Agència Europea del Medi Ambient i l'Organització Mundial de la Salut, en termes de salut pública, és la principal amenaça evitable. Els efectes de la contaminació de l'aire sobre la salut són d'ample espectre: efectes sobre el sistema nerviós central, asma i funció pulmonar reduïda, malalties pulmonars obstructives cròniques, efectes sobre el sistema reproductiu, efectes al fetge i a la sang, càncer de pulmó i efectes cardiovasculars, entre d'altres.

Durant el darrer decenni ha augmentat la conscienciació sobre els efectes perjudicials dels contaminants atmosfèrics en la salut humana, cosa que ha afavorit la creació de normatives, lleis i polítiques europees i estatals adreçades a reduir les emissions d'aquests contaminants. Nosaltres, coneixedors com som d'aquesta problemàtica, no volem ni pensem eludir la nostra responsabilitat. Ans al contrari, és l'AMB qui vol liderar i lidera una ambiciosa estratègia de lluita contra la contaminació atmosfèrica, que s'encamina a enfortir un

denominador comú: potenciar la mobilitat activa (a peu i en bicicleta), afavorir l'ús del transport públic i fer un ús més racional i ambientalment sostenible del vehicle privat.

En aquest context, s'implanten les zones de baixes emissions, una política àmpliament estesa a més de 200 ciutats de tot el continent i, segons l'Aliança Europea de Salut Pública, la mesura més efectiva per reduir la contaminació dels tòxics més perjudicials per a la salut pública (les partícules PM i el gas NO_x). La zona de baixes emissions de les rondes de Barcelona (ZBE Rondes BCN) ha passat de ser un model pioner a convertir-se en el model de referència de tot l'Estat.

El repte d'assolir un aire saludable passa inexorablement per la racionalització de l'ús dels vehicles de combustió i cal, ara més que mai, seguir avançant en el desplegament de polítiques de progrés cap a una mobilitat més sostenible.

Coneixem els beneficis que aporta a la societat la transició cap a un model de mobilitat més eficient i sostenible i, en exercici de les nostres competències, reafirmem l'objectiu que ha sostingut tenaçment i insistentment l'AMB durant aquests darrers anys, de lluita per la millora de la qualitat de l'aire, que ha de fer de Barcelona una metròpolis més saludable.

QUAN TORNES

La connexió

La tranquil·litat

La vida a les ciutats

AL TRANSPORT PÚBLIC METROPOLITÀ

TOT TORNA

La sostenibilitat

AMB : Metròpolis
Barcelona

Amb la col·laboració de:

Opinió Jordi Bañeras

Cardiòleg a l'Hospital Vall d'Hebron i coordinador del Centre de Simulació Clínica Avançada

Escoltar l'aire que respire

La contaminació atmosfèrica és una epidèmia que genera malalties, sobretot cardiovasculars

El doctor Jordi Bañeras, cardiòleg de l'Hospital Vall d'Hebron de Barcelona especialitzat en el tractament de pacients crítics amb malalties cardiovasculars, és pioner a Catalunya en l'estudi de la relació entre els contaminants atmosfèrics i les malalties cardiovasculars. Basant-se en proves científiques, el doctor Bañeras alerta en aquest article del gran risc per a la salut que suposa l'augment de la contaminació provocat pel trànsit rodant a la metròpolis.

El doctor Bañeras estudia els efectes de la contaminació en pacients amb malalties cardiovasculars

PODCAST DE
L'ENTREVISTA

VÍDEO DE
L'ENTREVISTA

Surt al carrer. Tanca els ulls. Tapa't les orelles. Intenta escoltar l'aire que respire, aquest aire que ens dona l'oxigen per poder viure, però que malauradament no hem cuidat, i actualment també ens aporta gran quantitat de substàncies nocives per a la nostra salut: els contaminants atmosfèrics. No es veuen, no se senten ni es palpen, però en cada inspiració que fem anem introduint al nostre organisme aquests contaminants, que travessen el pulmó i s'escampen a través del torrent circulatori per tot el cos.

No és cap novetat: els éssers humans més antics ja van començar a contaminar quan van aprendre a fer foc, però en les últimes dècades, degut a l'increment de la combustió fòssil, entre d'altres factors, l'Organització Mundial de la Salut (OMS) ha arribat a estimar en 7 milions les morts anuals degudes a la contaminació. Poca broma,

una epidèmia que genera un ampli espectre de malalties, sobretot cardiovasculars.

Volem salut, ans estímem la salut. Ningú no posa en dubte que s'ha d'evitar el tabac i el sedentarisme, així com tractar la hipertensió arterial o la hipercolesterolèmia per no emmalaltir. Però, què fem per tractar la contaminació atmosfèrica? Si científicament la contaminació es considera un factor de risc cardiovascular, és lògic que tinguem dret a demanar-ne uns nivells el més baixos possible.

No sorprèn, doncs, que el 2021 l'OMS hagi reduït dràsticament el nivell de tolerància dels contaminants. Per exemple, en el cas del contaminant més perillós per a la salut, fruit sobretot de la combustió de vehicles, anomenat $PM_{2.5}$, l'OMS ha reduït el nivell tolerat de 10 a 5 micrograms/metre cúbic. Si teniu curiositat, busqueu

•••••

L'OMS ha arribat a estimar en 7 milions les morts anuals per contaminació

•••••

A l'àrea metropolitana, els dies amb més contaminació hi ha més atacs de cor, i són més greus

quins nivells de $PM_{2.5}$ us rodegen, i veureu que hi ha molta feina per fer.

Sí, i tot això passa també a casa nostra. No cal anar més lluny: estudis duts a terme a l'àrea metropolitana de Barcelona demostren que els dies que hi ha més contaminació atmosfèrica, sobretot per $PM_{2.5}$, s'atenen més persones amb infarts de miocardi i que, a més, són més greus i letals.

Surt al carrer. Obre els ulls. És moment que tots i cadascun de nosaltres prenguem consciència que hem de cuidar l'aire que respirem. I des del meu punt de vista, encara que hi ha en marxa estudis per valorar potencials fàrmacs per disminuir els contaminants del nostre organisme, el problema s'ha d'abordar des de l'origen. Si volem salut, busquem estratègies per disminuir el trànsit rodant i altres fonts de contaminació. Tu te'n beneficias, el món se'n beneficia.

Entrevista Xavier Querol
Geoquímic i professor investigador d'IDAEA-CSIC

“Les partícules ultrafines són el contaminant més perillós que hi ha a Barcelona”

• Cada any moren prematurament a la UE 367.000 persones a conseqüència de la mala qualitat de l'aire, principalment a les ciutats

• A l'àrea metropolitana de Barcelona se sobrepassen àmpliament els límits de contaminació revisats recentment per l'OMS

Mar Claramonte

Llicenciat i doctorat en Ciències Geològiques per la Universitat de Barcelona, Xavier Querol és un investigador de l'Institut de Diagnòstic Ambiental i Estudis de l'Aigua (IDAEA-CSIC) molt reconegut per les seves recerques en contaminació atmosfèrica. Membre del Consell Assessor per a la Unió Europea en el programa Clean Air for Europe de les Nacions Unides i del comitè científic assessor sobre la qualitat de l'aire de l'OMS en l'àrea de la UE, també coordina el projecte RI-Urbans per millorar l'avaluació de la qualitat de l'aire a les ciutats europees.

Per què la ciutadania s'hauria de prendre encara més seriosament el risc que suposa per a tothom la mala qualitat de l'aire que patim a l'àrea metropolitana de Barcelona?

Cal tenir clar que s'ha de desvincular d'un tema d'ideologia política: és una qüestió de salut pública amb què no es pot jugar, perquè la contaminació mata. Hi ha un impacte en la salut que és desmesurat: segons un informe de la Comissió Europea de desembre del 2021, a la UE cada any moren prematurament 307.000 persones per culpa de la contaminació per partícules, unes 40.000 per òxid de nitrogen i prop de 20.000 per l'ozó atmosfèric. De tota manera, l'any 1990 aquestes xifres arribaven a un milió. Per tant, tota la política ambiental europea ha permès reduir aquest impacte en prop de 700.000 morts prematures anuals. Hem de ser optimistes per aquesta reducció i perquè ara tenim una esperança de vida molt llarga, però hem de millorar la qualitat d'aquests anys de més que vivim.

Com a societat, quins reptes tenim per avançar en la millora de la qualitat de l'aire?

En el transport urbà en superfície –principalment en

“**Necessitem mesures urgents i dràstiques per canviar la mobilitat urbana”**

“**Amb el vehicle privat, portem un retard increïble respecte a altres ciutats”**

vehicle privat – necessitem mesures urgents i dràstiques, perquè portem un retard increïble respecte a altres ciutats: ja no parlo d'Estocolm, Hèlsinki o Londres, sinó de Milà, Palerm i Roma, que des del 2010-2015 han aplicat unes mesures molt més importants que les que estem prenent aquí en aquests moments. Per tant, el canvi de model en la mobilitat urbana és imperatiu per a la millora de la qualitat de l'aire. Si volem ser una societat avançada, aquest problema l'hem de posar a la nostra agenda i demanar als polítics que el posin ben amunt i que apliquin les mesures que toquin.

Quins són els principals generadors de contaminació atmosfèrica a l'àrea metropolitana de Barcelona?

Tenim dos contaminants crítics, que incompleixen de molt la legislació o els límits que marca l'OMS: les

14 CIUTATS CONTRA LES NANOPARTÍCULES

Xavier Querol lidera el projecte RI-Urbans, finançat per la Comissió Europea, del qual formen part 14 ciutats europees, i on Barcelona és l'única representant de l'Estat espanyol.

L'objectiu és aconseguir eines científiques avançades provinents d'una xarxa de superestacions d'investigació atmosfèrica que permetrà millorar l'avaluació de la qualitat de l'aire –centrada en les nanopartícules– a les ciutats europees i prendre les mesures més adients.

Xavier Querol és un referent en la investigació europea en contaminació atmosfèrica

partícules en suspensió –que són els contaminants amb més impacte per a la salut i les generen principalment el trànsit, la indústria i les obres– i l'òxid de nitrogen, un problema exclusiu de zones urbanes provocat pel trànsit rodar i especialment pels vehicles dièsel, sobretot els fabricats abans del 2019.

Què són les partícules ultrafines i per què són tan perilloses per a la salut?

També s'anomenen nanopartícules i són les que fan menys de 0,1 micres, la mil·lèsima part del diàmetre d'un cabell humà. Són les més nocives perquè les respirem, inflamen els pulmons, entren als alvèols i en ser tan petites sovint no es detecten i passen al torrent sanguini i d'allà a altres òrgans del cos. Per tant, tenen un impacte molt gran en la salut, no només respiratòria sinó sobretot cardiovascular.

A l'àrea metropolitana de Barcelona, una gran part de les partícules procedeixen del trànsit rodar...

Efectivament, un 30 % de les partícules que respirem a l'àrea metropolitana de Barcelona vénen dels vehicles: un 20 % són del tub d'escapament i la resta, del desgast de frens i rodes.

En el cas de l'òxid de nitrogen, a la metròpolis s'excedeixen de molt els límits de manera continuada. Com s'explica, aquesta situació?

L'àrea metropolitana està incomplint els límits i fins i tot està advertida de sanció pel Tribunal de Luxemburg: un 70 % de l'òxid de nitrogen que respira un barceloní ve dels vehicles, i d'aquest percentatge, el 95 % està produït per vehicles dièsel anteriors al 2019 (a partir d'aquell any els vehicles dièsel són inclosos més nets que els de benzina). Hem de reduir urgentment el nombre de vehicles d'aquest tipus, que són la majoria de la flota existent. En el cas dels cotxes dièsel d'abans del 2009, els hem d'eliminar del tot perquè emeten moltíssim sotge. Un sotge que el 2012 l'OMS va declarar com a cancerígen de grau 1, és a dir, que no hi ha dubte que produeix càncer.

Com podríem quantificar de manera entenedora el perill que suposa sobrepassar els nivells de contaminació atmosfèrica "tolerables"?

Actualment, a l'àrea metropolitana tenim una concentració equivalent a fumar-nos dues cigarretes i mitja per persona al dia. El problema és que això també ho respiren els bebès, la gent asmàtica, amb problemes cardiovasculars... I els dies en què la qualitat de l'aire és pitjor, equivaldria encara a més cigarretes consumides.

Quines mesures concretes caldria prendre per reduir aquesta enorme incidència?

Cal reduir els vehicles privats dins la ciutat i utilitzar més el transport actiu –bicicleta i anar a peu– i el transport públic sobretot. I aquí l'Administració hi té molt a fer, perquè el problema és en gran part produït per gent que ve a Barcelona i la seva àrea metropolitana en el seu vehicle i no paga l'impost de matriculació a la ciutat. Llavors, s'hauria de posar una bona xarxa d'autobusos que comuniquin ciutats dormitori i la ciutat principal a través de carrils bus perquè no hagin de fer cues a l'entrada de les ciutats. Si tenim un transport públic ràpid, net i confortable, la gent deixarà el cotxe, n'este segur. No es tracta d'anar contra el cotxe, sinó de no fer-lo servir dintre de les ciutats que estan contaminades. Si les volem deixar més netes, les haurem de pacificar de vehicles.

Quin impacte té en la qualitat de l'aire la posada en marxa de zones de baixes emissions en més de 200 ciutats europees, entre les quals hi ha Barcelona?

Les zones de baixes emissions són absolutament necessàries. No resoldran el problema per si soles, però són una peça fonamental per resoldre'l. Igual que el cotxe elèctric tampoc no ho solucionarà, però el necessitem moltíssim. Tot i que és una mesura clau, aquí ens vam resistir a incorporar-la, hi va haver moltes reticències i, de fet, hem estat dels últims a

“La contaminació atmosfèrica té un impacte desmesurat en la salut”

“Cal reduir els vehicles privats dins la ciutat i utilitzar més el transport públic i la bicicleta”

“Un 70 % de NO₂ que respira un barceloní ve dels vehicles i, d'aquest percentatge, el 95 % ve dels vehicles dièsel anteriors al 2019”

“LA ZBE RONDES BCN ÉS ABSOLUTAMENT NECESSÀRIA I ÚTIL”

Segons un informe de l'Agència Europea de Medi Ambient de novembre del 2021, des que es va posar en marxa la zona de baixes emissions a la metròpolis el 2017, s'han reduït gairebé un 30 % les emissions contaminants a Barcelona. Xavier Querol valora que “la ZBE Rondes BCN és absolutament necessària i útil. S'ha eliminat una quantitat important de vehicles que no podien entrar a la ciutat i que emetien molt de sotge cancerígen. Però, a més, com que d'aquí poc els d'etiqueta de color groc també es prohibiran, molta gent que en tenia ja se l'ha canviat”.

fer-ho. Però no pot ser que 280 ciutats a Europa estiguin equivocades!

Per ara, a Espanya només hi ha zones de baixes emissions a Barcelona i Madrid, però amb dos models diferents. Quin està resultant més efectiu?

Madrid Central té 4 km², que és la superfície equivalent a Ciutat Vella, però és molt dràstic: solament hi poden entrar els veïns de la zona o els vehicles elèctrics, i no pot aparcar-hi ningú que no sigui resident. Per tant, mesures molt importants que han reduït molt el trànsit en una àrea molt petita. La ZBE Rondes de Barcelona té 95 km², però deixa entrar els cotxes amb etiqueta groga. Així que l'equilibri hauria d'estar al mig, una zona de baixes emissions com la de Barcelona com a mínim sense permetre les etiquetes grogues. I de tota manera, les ZBE necessitarien ser complementades amb mesures com un peatge urbà com el que hi ha a Milà des de l'any 2015 i que ha reduït un 35 % el nombre de vehicles que entren a la ciutat des de llavors.

A banda de l'impacte en la salut humana, la contaminació té un cost econòmic molt elevat...

Les morts només són la punta de la piràmide, però la contaminació treu dies de treball, incrementa els ingressos hospitalaris... Fins i tot la Xina el 2013 va tallar de cop les emissions perquè va veure que els costos sanitaris i en mortalitat eren increïbles. I el Banc Mundial, que no és un grup ecologista precisament, el 2016 va advertir que la despesa causada pels problemes associats a la qualitat de l'aire és del 4,5 % del producte interior brut. Així que des del punt de vista econòmic és preferible invertir en mesures per millorar la qualitat de l'aire que després haver de pagar aquesta immensa despesa.

Quins són els principals agents contaminants?

NO₂

El diòxid de carboni és un compost químic format per molècules d'oxigen i nitrogen molt freqüent a les zones urbanes, on es troba en concentracions elevades.

Es crea com a resultat dels processos de combustió a altes temperatures, com els que tenen lloc en vehicles de motor i en plantes termoelèctriques. Causa problemes respiratoris i efectes nocius al fetge, a la melsa i a la sang.

PM

Les partícules en suspensió o ultrafines són els contaminants que més impacten en la salut.

Les PM₁₀ són les que tenen un diàmetre inferior a 10 micres i penetren amb facilitat als pulmons.

Les PM_{2.5} tenen un diàmetre de 2,5 micres o menys, com el sotge, i són les més perilloses perquè poden filtrar-se al torrent sanguini.

70%

trànsit rodar.
Sobretot vehicles dièsel anteriors al 2019 (95 %)

30%

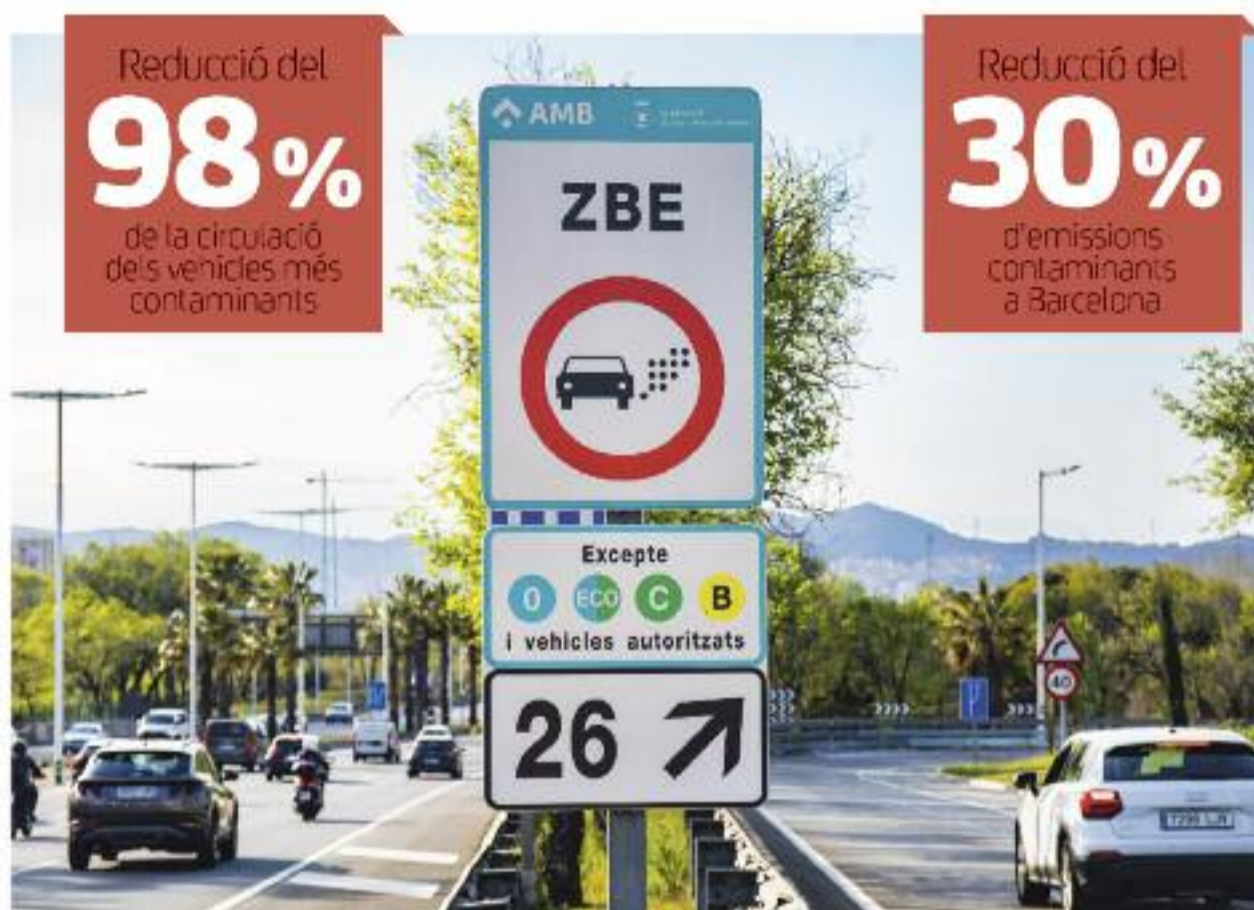
trànsit,
20 % indústria
i 10 % obres

PODCAST DE L'ENTREVISTA

VÍDEO DE L'ENTREVISTA

Reducció del
98%
de la circulació
dels vehicles més
contaminants

Reducció del
30%
d'emissions
contaminants
a Barcelona

Europa avala que la ZBE Rondes BCN redueix un 30 % les emissions contaminants

Redacció

Un informe de l'Agència Europea de Medi Ambient publicat el novembre del 2021 deixa constància que la zona de baixes emissions de les rondes de Barcelona (ZBE Rondes BCN) —que inclou Barcelona, l'Hospitalet de Llobregat, Sant Adrià de Besòs, Esplugues de Llobregat i Cornellà de Llobregat— redueix gaire-

bé un 30 % les emissions contaminants a la metròpolis. Aquesta mesura, que comporta la restricció de la circulació dels vehicles més contaminants i s'ha aplicat progressivament a diferents vehicles segons l'etiqueta ambiental de la DGT, ha estat un gran avenç per accelerar el canvi de flota de la metròpolis cap a un transport rodat menys contaminant i contribuir a la millora de la qualitat de l'aire.

DISMINUCIÓ DE LA CIRCULACIÓ DE VEHICLES
L'establiment de la ZBE Rondes BCN, que es va activar l'1

de gener del 2020, ha reduït considerablement la circulació dels vehicles més contaminants: s'ha passat del 20 % el 2017 a menys del 2% actualment.

Des de l'anunci de la mesura el 2017 i fins al 2021, les emissions de PM_{10} dels vehicles circulants s'han reduït un 20 % i les de diòxid de nitrogen (NO_2), un 50 %. Si bé la mobilitat en vehicle privat a la metròpolis ja se situa a nivells d'abans de la pandèmia, la bona notícia és que els indicadors de contaminació encara se situen lleugerament per sota dels del 2019.

L'impacte d'altres agents contaminants molt nocius per a la salut, com el carboni negre —el sotge emès pels vehicles dièsel, sobretot els més antics—, també ha disminuït significativament.

Aquest fenomen s'ha accelerat des de l'aplicació de mesures sancionadores a la ZBE Rondes BCN. Així, entre el setembre del 2020 i el setembre del 2021, el parc mòbil va passar a emetre un 14 % menys de NO_2 , un 13 % menys de carboni negre i un 6 % menys de PM_{10} . A més, la ZBE contribueix a complir els barems legalment establerts per la Comissió Europea, que feia una dècada que se superaven a la metròpolis de Barcelona.

BONA ACCEPTACIÓ CIUTADANA

Segons la darrera enquesta Omnibus, el 93 % de la població de l'àrea metropolitana de Barcelona coneix la ZBE i gairebé el 70 % la valora positivament. A més, el 95 % dels enquestats indica que la contaminació és un problema important.

Una altra enquesta, la de CIEMAT, també conclou que la societat, en bona part, està d'acord amb aquesta mesura: un 64 % la considera acceptable i més de la meitat creu que és justa. Aquests resultats són similars als registrats en estudis recents fets en altres ciutats europees. El 70 % dels enquestats opina que la implantació de la ZBE millorarà la salut dels ciutadans. De fet, aquesta percepció ciutadana és encertada segons l'Aliança Europea de Salut Pública, que avala que la ZBE és la mesura més efectiva per reduir la contaminació local generada pels agents tòxics PM_{10} i NO_2 , els més perillosos per a la salut humana.

LA ZBE RONDES BCN, PIONERA A L'ESTAT

Amb una superfície aproximada de 100 km² i dos milions de residents, la ZBE Rondes BCN és la zona de baixes emissions més gran del sud d'Europa, on més de 200 ciutats ja en tenen d'establertes.

La ZBE Rondes BCN va ser pionera a l'Estat espanyol i hi constitueix un model de referència, especialment amb la nova Llei de canvi climàtic i transició energètica, que obliga els municipis de més de 50.000 habitants, i també els de més de 20.000 habitants que tenen problemes de qualitat de l'aire, a establir zones de baixes emissions abans de l'any 2023.

Principals mesures preses per l'AMB per millorar la salut de la població

13.598
targetes verdes emeses

Desballestament de:
11.635 turismes
619 ciclomotors
1.344 motocicletes

Tarifa única per al
transport metropolità

36 municipis i
preu d'una zona ATM

1.991 vehicles a la
flota de Bus Metropolità
(TMB i AMB)

626 híbrids (31,4 %)
63 elèctrics (3,16 %)
363 de gas (18,23 %)

9
aparcaments d'intercanvi

7 municipis
579 places
7.858 usuaris registrats

•••••
La circulació dels vehicles que més contaminen ha passat del 20 % el 2017 a menys del 2 % actualment

•••••
L'ús del vehicle privat ja se situa a nivells d'abans de la pandèmia, però la contaminació es manté per sota de la registrada el 2019

CIRCULACIÓ PERMESA NOMÉS A:

Noves recomanacions de l'OMS per millorar la qualitat de l'aire

Per primer cop en 15 anys, l'OMS ha actualitzat les recomanacions sobre la qualitat de l'aire i ha rebaixat notablement els límits admissibles dels principals contaminants atmosfèrics.

Diòxid de nitrogen NO₂

Partícules PM_{2.5}

Partícules PM₁₀

FERRAN LALUEZA
 Veí de Gràcia (Barcelona)

“DESBALLESTAR LA MEVA MOTO PER ACCEDIR A LA T-VERDA VA SER UN GRAN ENCERT”

En Ferran va decidir desballestar la seva vella moto altament contaminant el gener del 2021 i, a canvi, va obtenir la T-verda, un títol de transport públic metropolità gratuït durant tres anys. “Em va costar prendre la decisió de desprendre'm de la moto perquè, tot i que tenia més de 25 anys, funcionava molt bé i hi tenia una gran vinculació sentimental. Fins i tot em vaig plantejar classificar-la com a vehicle històric, però mantenir-la tenia un cost significatiu i també hi havia un tema de consciència ecològica, perquè entenc que més enllà que hi hagi restriccions legals és una responsabilitat de cadascú intentar no contribuir a empiorar la qualitat de l'aire”, argumenta.

Després de posar a la balança els pros i els contras, “la part racional va acabar pesant més”, segons en Ferran, per a qui “el procés de desballestar la moto i aconseguir la T-verda va ser relativament senzill: pel desballestament em van informar per telèfon, vaig haver d'anar a una oficina amb cita prèvia i en uns 20 minuts el tràmit estava fet. Al cap de pocs dies van passar a recollir la moto en un lloc acordat al carrer i després vaig tenir sis mesos per sol·licitar la targeta. Simplement, vaig fer la petició per internet i la vaig rebre a casa al cap d'unes setmanes”.

FIDELITAT AL TRANSPORT PÚBLIC

Vist en perspectiva, un any després, considera que “va ser una decisió encertada: hi he sortit guanyant econòmicament, no m'he de preocupar pel trànsit ni d'aparcar i ara camino més, que és un hàbit saludable”. A més, en Ferran i la seva família no han tingut mai cobre ni es plantegen comprar-ne en el futur: “Per la ciutat ens movem a peu o en transport públic fàcilment i si hem de sortir lloguem un vehicle”.

PODCAST DE L'ENTREVISTA

VÍDEO DE L'ENTREVISTA

JAIRO ALONSO FLORES
 Veí de Castelldefels

“SER USUARI DE BICIBOX EM DONA TRANQUIL·LITAT PER ANAR EN BICI A LA FEINA CADA DIA”

Fa gairebé deu anys que en Jairo treballa a l'aeroport del Prat i pràcticament des del principi va optar per anar-hi cada dia pedalejant, després de provar el trajecte per camí bici. Primer ho feia en Bicing des del barri de Sants de Barcelona, on vivia llavors, però va decidir utilitzar la seva pròpia bici quan va descobrir el servei d'aparcament gratuït Bicibox a la T2. “És un sistema molt bo i que té molts beneficis: et pots despreocupar de fer servir cadenes i cadenats i de si la bici està massa temps a la intempèrie o si te la poden robar. Agraïxo que sigui gratuït, però és tan eficient que estaria disposat a pagar pel servei”, valora en Jairo.

LA SALUT COM A MOTIVACIÓ

Per un motiu ben particular, en Jairo mai no ha tingut cobre: “Des de nen i fins als trenta pocs anys vaig patir epilèpsia i això feia que no pogués conduir. Em vaig habilitar a anar en transport

públic i en bici. El 2010 vaig tenir la sort que la malaltia va desaparèixer després d'una neurocirurgia i vaig intentar treure'm el carnet de conduir, però em produïa massa ansietat. Així que vaig optar per la tranquil·litat i la llibertat de la bicicleta i d'oblidar-me del transport privat motoritzat, que a més costa de mantenir i contamina”.

Segons en Jairo, que des del 2014 viu a Castelldefels i gaudeix del trajecte diari a la feina a través del Parc Agrari del Baix Llobregat, “cal trencar el paradigma que si no tens un cobre o una moto no et pots moure. Fins i tot pots arribar a la mateixa hora o abans amb la bicicleta, t'estallem el gimnàs i arribes al destí amb una energia diferent, sense estrès”.

PODCAST DE L'ENTREVISTA

VÍDEO DE L'ENTREVISTA

175 estacions de Bicibox

6 espais de gran capacitat
21 municipis
2.236 places
17.694 usuaris

11 electrolineres
11 fotolineres

19 municipis
8.554 usuaris
15.500 recàrregues
 Energia estalviada:
 electrolineres 548.385 kWh, fotolineres 102.386 kWh

Entrevista Dra. Natàlia Vilor-Tejedor
Investigadora al BarcelonaBeta Brain Research Center

“L'exposició continuada als contaminants accelera l'envelliment del cervell”

● **Des del 2020 la contaminació ambiental** és considerada oficialment pels científics un factor de risc en la demència i la malaltia d'Alzheimer

● **Les partícules que emet el trànsit rodat** tenen un impacte molt alt en els processos cognitius dels adults i en el desenvolupament cerebral dels infants

La doctora Natàlia Vilor-Tejedor investiga els efectes de la contaminació ambiental sobre el cervell.

Mar Claramonte

La doctora Natàlia Vilor-Tejedor pertany al Grup de Recerca en Neuroimatge del BarcelonaBeta Brain Research Center (BBRC), centre de recerca de la Fundació Pasqual Maragall. És coautora d'un estudi publicat recentment a la revista *Environment International* en col·laboració amb l'Institut de Salut Global que vincula una major exposició a la contaminació de l'aire amb nivells més alts de biomarcadors de la malaltia d'Alzheimer. Des de fa cinc anys viu entre Barcelona i Rotterdam (Països Baixos) i sigui on sigui es desplaça sobretot a peu, en bicicleta i en transport públic. Lamenta que a la seva ciutat d'origen els nivells de contaminació siguin molt més alts que els recomanats per l'OMS i comenta que “només sortir de l'aeroport a Rotterdam, fins i tot puc percebre com l'olor és totalment diferent”.

En quina mesura la contaminació de l'aire pot afectar el cervell i la cognició?

Segons els estudis que s'estan realitzant veiem que la contaminació de l'aire incrementa l'afectació de les funcions cognitives i produeix danys en algunes regions del cervell. També s'ha vist que una exposició continuada a aquests contaminants produeix un envelliment cerebral prematur, és a dir, accelera l'envelliment del nostre cervell i incrementa el risc de desenvolupar malalties cerebrovasculares i neurodegeneratives.

Alguna referència explícita i concreta als contaminants generats pel trànsit rodat i els vehicles més contaminants?

Sí. De fet, en els estudis que portem a terme al BBRC, analitzem certes partícules que provenen dels gasos expulsats pel trànsit. I el que estem observant és que aquestes partícules tenen un impacte molt alt en la salut del nostre cervell, en la seva estructura i en processos cognitius en persones adultes. Altres estudis també han trobat efectes en el desenvolupa-

Efectes en els nens: un rendiment pitjor, falta d'atenció i agreujament de trastorns com el TDAH i l'autisme”

Si reduïssim la contaminació podríem arribar a reduir un 2% la prevalença de l'Alzheimer”

ment cognitiu dels nens: per exemple, un rendiment pitjor, falta d'atenció i agreujament en les condicions de trastorns com el TDAH i l'autisme.

Per quins mecanismes la mala qualitat de l'aire arriba a desencadenar processos neurodegeneratius o contribueix a la seva progressió?

Els mecanismes, de fet, no es poden determinar directament, o són difícilment atribuïbles a un únic factor en el cas de patologies cerebrals. Hi ha moltes influències, i això és una de les línies que estem treballant a la Fundació Pasqual Maragall juntament amb l'Institut de Salut Global perquè ens interessa explorar com possibles interaccions entre l'exposició ambiental i altres factors de risc es combinen i acceleren aquests processos neurodegeneratius. Però encara no estan clars els mecanismes, i per això cal continuar fent recerca.

Com reacciona el cervell quan l'organisme està continuament exposat al diòxid de nitrogen i a micropartícules en suspensió, els dos agents contaminants més perjudicials per a la salut?

L'exposició continua ocasiona danys al cervell i també pot produir atrofia en algunes estructures cerebrals. En el cas de gent més jove, aquestes afectacions al cervell poden portar a un empitjorament en el desenvolupament cerebral i cognitiu, i en persones adultes a un envelliment més ràpid i a desencadenar una acceleració d'aquests processos neurodegeneratius.

Quina és la relació entre la pol·lució atmosfèrica i la malaltia d'Alzheimer?

Seria incorrecte parlar d'un enllaç directe entre pol·lució i desenvolupament de la malaltia, perquè desconec encara molts mecanismes, però sí que és cert que des del 2020 la contaminació ambiental és considerada un factor de risc en la malaltia d'Alzheimer per la Comissió Internacional sobre Demència. És a dir, es reconeix internacionalment aquesta relació o aquest risc incrementat quan ens exposem a una contaminació elevada.

REDUIR LA CONTAMINACIÓ PER EVITAR CASOS DE DEMÈNCIA

Segons un informe publicat a la revista científica *Lancet*, si reduïssim l'exposició a la contaminació, podríem arribar a reduir en un 2% el nombre de persones que desenvoluparien Alzheimer. La doctora Vilor-Tejedor valora que “no sembla una dada gaire elevada, però el problema és que la incidència de les demències està creixent, i en termes absoluts, un 2% és molt. La predisposició genètica no la podem prevenir, però hi ha factors, com la contaminació, en què podem incidir per reduir-los”.

La majoria de la gent no associa contaminació i Alzheimer. Des de quan es coneix aquesta relació?

Des del 2020 està recollit oficialment, però per arribar a aquest punt han calgut anys previs d'esforç i molta recerca. Són estudis lents perquè necessitem recollir dades, comprovar-les... El nostre equip fa uns cinc anys que hi treballa i coneix altres grups nacionals i internacionals que fa encara més temps.

Per què és important aquesta línia de recerca?

Perquè dona peu a fer que les institucions vulguin intentar minimitzar l'impacte de la contaminació. No oblidem que es tracta d'un factor de risc modificable, és a dir que podem intervenir en l'efecte que té sobre la nostra salut: millorant la qualitat de l'aire podem, per exemple, contribuir a fer que persones vulnerables minimitzin el risc i fins i tot no acabin desenvolupant la malaltia. Malauradament, Barcelona té uns nivells de contaminació molt per sobre dels recomanats i això ja està tenint efectes sobre la salut de la població. Però encara som a temps d'intentar reduir-los.

Foto: Alberto Lores / PIN Media

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

Dona ahora

Cuenta bancaria:

ES69 2100 5731 7202 0041 1957

 **Ayuda
en Acción**

Ja hi ha quatre milions de persones que han marxat d'Ucraïna, i moltes ho han fet per la frontera amb Polònia. Foto: Càritas

La convocatòria és el dia 9 de març a dos quarts de quatre de la tarda, hora ucraïnesa. La conferència es fa via *online* i hi intervenen alguns dels alcaldes de les ciutats més afectades per la guerra d'Ucraïna. Hi ha presents mitjans de tot el món: la televisió romana, diaris estatunidencs i escandinaus, ràdios de Bòsnia... I el *Línia*.

Comença parlant el ministre pel desenvolupament de les comunitats i el territori d'Ucraïna, Oleksiy Chernyshov. Porta una camisa de color blau clar. Ni corbata ni americana. A les guerres no es porten corbates ni americanes. Després parlen els alcaldes. Durant dues hores no hi ha ni un sol somriure. És el que té la guerra.

“Necessitem medicines i armes, la situació és límit”, diu el vicecalde de Mariúpol, Serhiy Orlov. Ell també va vestit sense elegàncies. Porta un jersei verd fosc, la peça de roba de moda al país des que Volodímir Zelenski, el president d'Ucraïna, l'ha convertit en un símbol de la resistència. “Necessitem mitjans de transport segurs per evacuar els nostres veïns”, explica Orlov. Tota la conferència és un crit desesperat. Els alcaldes volen que la comunitat internacional es posicioni al seu costat, i per això han convocat la premsa. Des de Kherson, Chernihiv, Trostianets o Vasylkiv parlen per a tot al món. Gràcies a internet.

Més de tres setmanes després d'aquesta conferència, Mariúpol ha estat assetjada per l'exèrcit rus. Els carrers són runes. Segons la *BBC*, hi ha 400.000 persones atrapades i més de 2.400 homes, dones, nens i nenes morts que han fet necessari obrir dues fosses comunes. Els cadàvers es congelen en una ciutat que registra temperatures de cinc graus sota zero a les nits i que fa dies que no té ni electricitat, ni gas ni aigua. Quan escrivim aquestes línies, la gana i les infeccions s'estenen pels hospitals i pels refugis. Les demandes del vicecalde Orlov no s'han materialitzat. S'ha imposat la guerra.

Els polítics locals que van participar en la conferència del passat 9 de març, que duia per títol *Resposta a la violència russa: perspectives de les comunitats territorials més danyades d'Ucraïna*, són desconeguts a fora del país. Alguns potser moriran en aquesta guerra. O potser no. És probable que els noms d'Ihor Kolykhaev, Vladyslav Atroshenko, Serhiy Sukhomlyn, Ihor Terekhov, Yuriy Bova, Veniamin Sitov, Oleksandr Lysenko, Nataliya Balasynovych i Serhiy Orlov no siguin ni una nota al peu de pàgina de la història. De la gran història. Quedaran ocults sota l'ombra de figures com Putin, Zelenski o Biden.

Amb tot, el món local, sigui a Ucraïna o a casa nostra, és el primer afectat pels conflictes. La ciutadania a peu de carrer organitzant-se o els alcaldes i les alcaldesses demanant ajuda noten primer que ningú els bel·licismes. Els estratèges pensen les gu-

El món local, la primera trinxera

La resposta solidària a la metròpoli davant la guerra d'Ucraïna, a diferència d'altres conflictes internacionals, s'ha organitzat de manera espontània i desendreçada. La ciutadania a peu de carrer n'ha estat la impulsora i més tard els ajuntaments han recollit el testimoni i han ordenat l'ajuda humanitària.

eres als despatxos lluminosos de l'alta política vestits amb corbata i americana, però és la ciutadania la que viu sota les bombes.

GUERRA I CIUTADANIA

Lluny de Mariúpol, a la regió metropolitana de Barcelona, ja des de l'inici de la guerra, el 24 de febrer, el món local es va fer sentir amb força. “El conflicte ens va agafar per sorpresa, però ràpidament vam organitzar un punt de recollida de material en una botiga

d'ordinadors”, explica Joan Cerezo, d'Esplugues de Llobregat. Ell presideix l'Associació Cultural Taras Shevchenko, un grup d'amics d'Ucraïna. “En una setmana vam poder carregar 5 o 6 furgonetes amb ajuda, que van anar a la paròquia de Santa Mònica, a Barcelona, i d'allà cap a Polònia”, afegeix. Aquella infraestructura va quedar ràpidament desbordada. “Recordo persones que feien compres de 70 euros al Condis que hi havent de la botiga i ens ho portaven

tot al magatzem”, detalla. “La farmàcia que hi ha al costat, veient la demanda, va crear lots de medicaments dissenyats per enviar a Ucraïna”, relata per afegir que “mai havia vist tanta solidaritat”.

Altres municipis de la metròpoli també van viure situacions semblants. A Vilassar de Dalt, la Maria Àngels, de la Plataforma Ajuda a Ucraïna, remarca que el mateix dia que va començar la guerra es va organitzar una manifestació davant de l'Ajuntament.

“Després vam estar vuit dies recollint material i vam carregar dues ambulàncies i dues furgonetes que han anat cap a la frontera amb Polònia”, explica. A més, a Vilassar es va fer una arrossada, una caminada i una tarda d'activitats per recollir fons, i actualment la localitat ja ha acollit més de 25 famílies ucraïneses.

Els primers dies de la guerra, la resposta humanitària va ser espontània. “Com en altres ocasions, al principi la gent va actu-

Un viatge a la frontera

● El cotxe deixava enrere Polònia. La dona gran fugia de la guerra amb en Marc (nom fictici), un veí de Sant Andreu de la Barca que, amb cinc persones i cinc cotxes més, va decidir marxar cap a Ucraïna quan el conflicte despuntava. La dona gran es va passar hores mirant pel retrovisor. No girava el cap. Només veia l'indret que abandonava per un minúscul rectangle de vidre. Mirava aquella postal reflectida quan eren a centenars de kilòmetres d'Ucraïna. Fins i tot a milers de kilòmetres. Què mirava? Potser al cel encara hi reconeixia algun color

tes preguntes i van apuntar-se les nostres dades per estar segurs que no érem traficants d'éssers humans", recorda el santandreuenc. Finalment, van recollir una noia i la seva filla de tres anys i, per telèfon, van acordar passar a buscar una altra noia per Cracòvia en el viatge de tornada.

De Medyka van anar al camp de refugiats que hi ha just a la frontera. En Marc explica que allò era un caos: "Tot i que la gent estava ben tractada, recordo homes i dones grans caminant amunt i avall sense direcció durant hores". D'allà van anar a la ciu-

Una comitiva de sis veïns del Baix Llobregat va anar en cotxe fins a la frontera amb Ucraïna per ajudar persones refugiades a viatjar cap a l'Estat espanyol

del seu país, ara en runes. Potser no mirava res i el seu cap era a Ucraïna.

En Marc es va quedar en xoc per aquella imatge. En una crisi com la dels refugiats, hi ha moltes escenes que se't claven. Ho diu setmanes després d'haver tornat a casa. Setmanes després d'haver portat 17 persones d'Ucraïna a l'Estat espanyol.

La comitiva va sortir de casa el 3 de març. "Abans d'arribar a la ciutat polonesa de Medyka vam viatjar durant dos dies", relata en Marc. Ja abans havien contactat amb sis refugiats. Malgrat això, quan van arribar al poliesportiu de la ciutat propera a la frontera, aquell grup de persones no hi era. "Els militars ens van fer mol-

tat de Przemysl. "Hi ha un antic centre comercial abandonat que s'ha habilitat per a refugiats", detalla. Va ser aquí on van conèixer una família de 17 membres que volia anar a Càceres. "Després de parlar durant hores, van acabar confiant en nosaltres. Tres integrants de la família van fer el viatge en avió i la resta amb nosaltres", explica en Marc per afegir que quan va marxar d'aquell lloc no va poder "mirar enrere perquè era massa dur".

Començava el viatge de tornada. Fugien del terror. Però la guerra no hi entén de distàncies, i a la frontera amb França una de les noies va rebre una trucada. Havien bombardejat casa seva. La guerra sempre et persegueix.

ar de manera desordenada i desendregada", considera el sociòleg Xavier Godàs. "Encara que sembli una obvietat, el món local té una característica molt bàsica: tothom viu en un municipi. No pots no tenir un municipi, i per això és el lloc d'actuació primari", reflexiona. És per aquest motiu que la resposta primerenca va vehicular-se a peu de carrer. De manera desordenada, certament. Un fet que va fer reaccionar l'organització que agrupa entitats per la justícia social, Lafede, que va demanar que, si era possible, es fessin aportacions econòmiques al Fons Català de Cooperació al Desenvolupament en lloc de donacions de roba o menjar.

GUERRA I AJUNTAMENTS

Allò que va començar a gestar-se amb la ciutadania no podia passar desapercebut als ulls dels ajuntaments. La pressió social va fer que reaccionessin.

Volodymyr Fediuk, president de l'Associació d'Ucraïnesos de l'Hospitalet de Llobregat, explica que els primers dies de la guerra la seva organització es va reunir amb l'alcaldeessa Núria Marín. "Estem molt contents de la resposta que va tenir", diu. La batalla els va aconseguir dues fur-

gonetes per portar ajuda humanitària. "Les autoritats són les que tenen els recursos", afirma Fediuk. També ho expressa així Godàs quan assenyala que "la solidaritat va molt a les palpantes", i aquells dies van ser els ajuntaments els que van ordenar-la.

En aquest sentit, Victòria Planas, responsable de l'Àrea d'Ajuda Humanitària del Fons Català de Cooperació al Desenvolupament, explica que avui dia ja hi ha 50 ajuntaments que fan aportacions econòmiques a l'organisme per fer front al desastre humanitari de la guerra. Un desastre que es tradueix en quatre milions de refugiats i que és encara més palpable a les ciutats ucraïneses. "Mariúpol és la Guernica moderna", diu Fediuk.

GUERRA I SILENCI

Si ara la ciutadania veu els ajuntaments positivament, no es pot dir el mateix de la política d'altres nivells. "Estem molt enfadats amb els polítics espanyols, perquè podrien haver fet molt més del que han fet", critica Cerezo.

Sorprenentment, aquesta guerra ha generat un debat polític com poques guerres havien suscitat fins ara, i això també ha condicionat la mena de solidari-

"Recordo persones que feien compres de 70 euros al Condis que hi ha davant de la botiga i ens ho portaven tot al magatzem"

Ja hi ha 50 ajuntaments que fan aportacions econòmiques al Fons Català de Cooperació al Desenvolupament per fer front al desastre humanitari de la guerra

tat que s'ha apreciat en els primers compassos del conflicte. "Les entitats i les organitzacions que s'han mobilitzat en anteriors guerres estan una mica aturades i van tard", considera Godàs. "Ja no encarrilen la solidaritat o la protesta, i això ha produït que les energies individuals sorgissin de manera desendregada", descriu. El cert és que les diferències respecte d'altres conflictes, com ara la guerra d'Iraq, són notables. En aquell cas, les organitzacions sindicals, entre altres, van portar la veu cantant. "Crec que això té a veure amb les guerres postsoviètiques, que ens agafen a contrapeu, i les posicions costen més de concretar", valora el sociòleg.

SOLIDARITAT (I RACISME?)

Però fins i tot en les històries que mostren la bondat humana també hi ha una cara fosca. "En certa manera, aquest esclat de solidaritat té un principi de xenofòbia", afirma Planas. Si comparem com ha reaccionat la ciutadania ara i com ho ha fet en altres guerres, les diferències són abismals. Planas es fa una pregunta que hauria de fer-nos reflexionar: "Per què ara actuem diferent que amb la guerra de Síria, on també hi va haver milions de desplaçats i hi va

intervenir Rússia?". La protecció va per colors de pell. Si no, no es pot entendre per què avui dia, segons l'ACNUR, hi ha 250.000 persones –de les quals 70.000 són afganeses que fugen del terror talibà– varades als Balcans. Tampoc es pot entendre que hi hagi cooperants acusats de tràfic d'éssers humans per haver intentat portar a Europa els desplaçats per la guerra de Turquia. Planas torna a preguntar: "Per què no s'ha alçat la veu en el conflicte del Donbass, en què Ucraïna bombardejava la societat civil? Les guerres són molt complicades, i per parlar abans cal pensar".

Si bé tot això és cert, tal com la mateixa Planas i també Godàs reconeixen, cal invocar els drets humans en qualsevol dels casos i no crear disputes entre refugiats. "Em sembla una mala estratègia la comparació: pot acabar minimitzant el problema d'Ucraïna", afirma el sociòleg. "No podem respondre el racisme institucional amb passotisme organitzatiu. Els ucraïnesos no en tenen la culpa", sentència.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

Barcelona Oberta qüestiona els canvis en la mobilitat de la ciutat

ESTUDI ▶ Barcelona Oberta va presentar el passat 5 d'abril un estudi sobre l'impacte que té el model de mobilitat de la ciutat en el comerç. L'associació va defensar que els canvis que s'estan implementant, com el de la Zona de Baixes Emissions (ZBE) –tombat fa poc per un tribunal–, l'eliminació de carrils de circulació o l'urbanisme tàctic, podrien fer perdre al comerç de Barcelona entre 2.800 i 3.500 milions d'euros.

Per fer l'estudi es van entrevistar 3.000 residents de la ciutat i d'arreu de la província de Barcelona. El 71% de les persones que viuen fora de la ciutat van assegurar que cada cop és més difícil arribar-hi i, a més, van afegir que si el temps de desplaçament augmenta una mitjana de 20 minuts deixarien de venir.

Les preocupacions de l'associació de comerciants són fruit que, tal com diu el seu estudi, el 28% dels clients entrevistats no viuen a Barcelona. Això no és tot. Segons les seves conclu-

Un embús per entrar a la ciutat. Foto: Twitter (@Raul_Abad_M)

sions, més de la meitat d'aquest 28% també hi van dues o tres vegades a la setmana a comprar, la qual cosa suposa gairebé 4.000 dels 13.800 milions de la facturació del comerç.

Una altra dada important és que de les 3.000 persones entrevistades, un 66% van reconèixer que des de fa uns anys fan menys compres a la ciutat de les que feien abans. A banda de la dificultat d'accedir a Barcelona, els motius per evitar anar-hi són,

segons el 72% dels enquestats, que hi ha embussos de camió i, per al 62%, el temps que es tarda a arribar. Aquestes xifres són només algunes de les raons per les quals el president de Barcelona Oberta, Gabriel Jené, sosté que Barcelona ha de fer canvis en la mobilitat sense perdre valors que sempre l'han definit. "Per fer la ciutat més sostenible cal recuperar la seva essència de ciutat oberta, dialogant i que busca grans consensos", insisteix Jené.

Tornen els llibres i les roses, torna el Sant Jordi de sempre

CULTURA ▶ Els quatre barris del districte ja estan preparats per celebrar el Sant Jordi més semblant als anteriors Sant Jordi. Durant el 23 d'abril l'essència de la diada se sentirà amb força al centre de la ciutat amb parades a la Rambla, la plaça Reial i l'Arc de Triomf. Més enllà de la literatura, hi haurà altres activitats culturals, com el Concert de Sant Jordi de petit format que es farà de 17 a 12 hores al carrer de Vigatans amb carrer de l'Esquirol.

Les coses bones, però, no només es concentraran el dia 23,

ja que el dia abans floristes i llibreters ja poden treure les roses i els llibres al carrer. En el cas del Raval, a més de llibres, es poden trobar peces artesanals fetes per algunes entitats del barri. A l'altra punta del districte, la Barceloneta, es fa la Rua de poetes de la Barceloneta amb una cercavila de dos capgrossos. Per part seva, a la plaça de la Mercè del Gòtic es fan jocs infantils i una xocolatada. I a la plaça comercial de Sant Pere, Santa Caterina i la Ribera s'ha organitzat un intercanvi de llibres.

Els quatre barris estan preparats per celebrar Sant Jordi. Foto: Ajuntament

Ciutadans, en contra de transformar la calle Ferran en una autopista para bicicletas

La calle Ferran es un importante eje peatonal en el corazón del barrio Gótico. No solamente agrupa a un gran número de locales comerciales y de restauración, también es la principal vía de comunicación que conecta las Ramblas con la plaza del Ayuntamiento, dando acceso a la plaza Real por un lado y a la red comercial de Barrio Centro por el otro. Estos lugares forman un complejo entramado de calles y plazas que constituye la zona más visitada y transitada de la ciudad. Con solo dos carriles de circulación, la calle Ferran es la calle más ancha, más larga y más regular de esta zona, y es una pieza fundamental del sistema, ya que vertebrada toda la circulación peatonal del barrio.

Esta es la realidad con la que se topa la pretensión del Ayuntamiento de Barcelona de incluir la calle Ferran en un eje transversal con prioridad para las bicicletas. Ya son habituales los conflictos entre vehículos de movilidad personal y peatones en esta calle. Consolidar esta situación no parece la manera más inteligente de solventar el problema.

Las bicicletas que circulan por Ferran se encuentran, en horario de carga y descarga, con un carril entero ocupado por camionetas, mientras circulan coches por el resto de la calzada. Fuera del horario de carga y descarga tienen que sortear una auténtica marea humana. Añadir a las aglomeraciones habituales bicicletas circulando en sentido contrario no es una buena idea.

El proyecto

la realidad

DONA'NS LA TEVA OPINIÓ! CIUTADANS T'ESCOLTA!

 @cs_ciutat_vella

 @cs_ciutat_vella

 Cs Ciutat Vella

 cvellabcn@ciudadanos-cs.org

Intel·ligència artificial i Big Data aplicats a la Radiologia, base del projecte aDELAIDE

El projecte, que té el suport de la Unió Europea, està liderat per l'equip mèdic de Cetir Ascires

Des de la neurologia o la cardiologia fins a l'àmbit oncològic, és possible emprar aDELAIDE amb qualsevol malaltia diagnosticable per imatge

La contribució de la intel·ligència artificial a la salut, i en concret al diagnòstic per imatge, és cada vegada més important, però, en paral·lel, cal comptar amb eines que permetin "entrenar" aquests potents algorismes, una cosa clau per al seu futur èxit. Aquest és l'objectiu amb què es crea el projecte aDELAIDE que, a través de tecnologies Big Data, permet cercar i unificar la informació de la imatge mèdica amb les dades provinents dels informes clínics: preparar la dada perquè pugui ser usada pels algorismes i descodificat mitjançant la intel·ligència artificial. D'aquesta manera, aporta la saviesa de milions d'imatges i informes que estan indexats a la seva infraestructura i permet una presa de decisions més ràpida i precisa.

L'equip mèdic de Cetir Ascires implementa radiologia cognitiva i quantitativa per a un diagnòstic més precís

La possibilitat de fer servir aDELAIDE amb qualsevol malaltia diagnosticable per imatge fa que les seves possibilitats siguin molt extenses: des de camps com la neurologia o cardiologia, fins a estudis sobre fractures i encunyaments ossis. Tot i així, el valor de la previsió que proporciona orienta el projecte principalment cap a camps com l'oncologia, on anticipar-se al desenvolupament de la malaltia es tradueix en vida.

"En l'àmbit oncològic, una anticipació a la presa de decisions pot re-

sultar vital per al pacient. És per això que estem centrant aDELAIDE prioritàriament en l'estudi clínic del càncer", afirma José Manuel Santabàrbara enginyer coordinador del projecte a Cetir Ascires. "Parlem de radiologia cognitiva i quantitativa, que ofereix a l'especialista molta més informació per emetre un diagnòstic més precís i en un temps molt menor. A més, permet valorar amb més exactitud la resposta a teràpies, el control del pacient durant el tractament i oferir una medicina molt més personalitzada", conclou.

ATERRA EN EL DIA A DIA DE L'ACTIVITAT CLÍNICA

La plataforma, desenvolupada en col·laboració per un grup d'enginyers de Cetir Ascires i l'empresa Medexpress, a través del projecte aDELAIDE recolzat per la Comissió Europea (iniciativa Eurostars -2), acaba la posada a punt i aterra ara en el dia a dia de l'activitat clínica. La seva aposta de valor és extreure, recopilar i crear conjunts de dades d'imatges a partir de les enormes bases de dades de què disposen els departaments de radiologia dels hospitals. Arxivar, ordenar i organitzar de manera eficient aquestes dades és fonamental per poder bolcar aquest coneixement en l'abordatge mèdic del pacient i en el desenvolupament clínic.

"Comparem aDELAIDE amb una refinaria de petroli: introduïm la dada en cru i ella ens ofereix una

facilita la generació de cohorts de pacients per a assaigs clínics o estudis de recerca", afegeix.

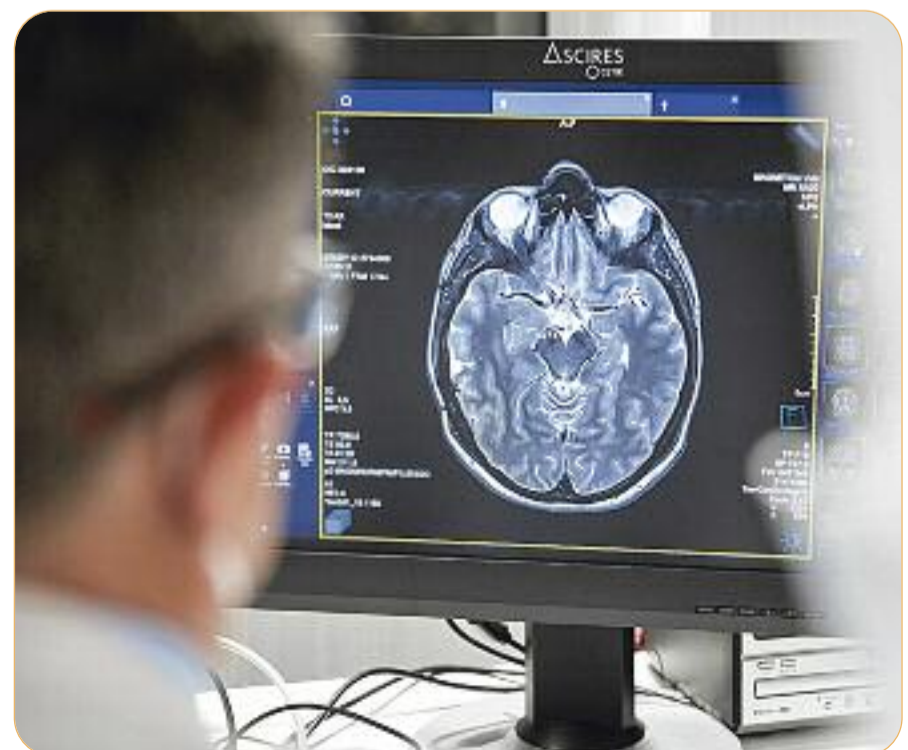
Permet també valorar amb més exactitud la resposta a teràpies el control del pacient durant el tractament

SOBRE ASCIRES GRUPO BIOMÉDICO

Per tecnologia i nombre de pacients atesos anualment, Ascires és el grup biomèdic pioner a Espanya a Diagnòstic per Imatge i Medicina Nuclear, a més d'un referent en Oncologia Radio-teràpica. Desenvolupa la seva activitat per a hospitals públics i privats, així com a la seva pròpia xarxa de Clínicas Biomédicas a la Comunitat Valenciana i Catalunya. Amb una trajectòria de més de 50 anys i un equip de més de 600 professionals, el grup Ascires centra la seva tasca en diagnòstic i tractament i reinverteix anualment una mitjana del 15% dels beneficis en R+D+i. Una reinversió que li permet la constant incorporació de l'última tecnologia i programari mèdic.

En aquest sentit, Ascires Grupo Biomédico està focalitzat en medicina personalitzada de precisió, gràcies a la contínua innovació en el desenvolupament de biomarcadors d'intel·ligència artificial i algorismes de diagnòstic propis, que integren les dades genòmiques, clíniques i les procedents del Diagnòstic per Imatge.

Més informació: www.ascires.com

Permet cercar i unificar la informació de la imatge mèdica amb les dades provinents dels informes clínics

A PROP

consum sostenible i de proximitat

L'Estratègia d'alimentació sostenible agafa volada

Foto: Ajuntament

Sostenibilitat

L'Estratègia d'alimentació sostenible Barcelona 2030 continua endavant amb empena. El passat 15 de març va tenir lloc la segona trobada entre responsables municipals i agents del sector alimentari i associatiu relacionats amb els eixos principals d'aquesta iniciativa, que té com a horitzó l'elaboració d'un full de ruta per transformar el sistema alimentari de Barcelona i

fer-lo més sostenible. La sessió va celebrar-se a l'Espai Josep Bota, de la Fabra i Coats, a Sant Andreu, i va comptar amb la presència d'Álvaro Porro, comissionat d'Economia Social, Desenvolupament Local i Consum, que va ser l'encarregat de dirigir l'acte. Porro va estar acompanyat per Amaranta Herrero, coordinadora estratègica de la Secció de Polítiques Alimentàries Urbanes i Consum Responsable de l'Ajuntament.

Els dos representants municipals van explicar els eixos principals d'aquesta estratègia alimentària, els quals, de fet, estan recollits al Pacte de Milà. Aquest acord contempla objectius com ara la promoció de dietes saludables, assegurar la igualtat social i econòmica, millorar l'abastiment i la distribució d'aliments o reduir el malbaratament, entre altres.

Els participants en la sessió del 15 de març es van dividir en quatre grups que

van treballar els vuit objectius preliminars i les línies de treball que marca l'estratègia alimentària. Els propòsits són incrementar la producció, venda i consum de productes de temporada, protegir els espais

L'Estratègia d'alimentació sostenible ha de servir per elaborar un full de ruta que canviï el model alimentari

agraris urbans, promoure l'accés universal a dietes saludables, prevenir el malbaratament, combatre l'emergència climàtica, implementar un canvi cultural en l'alimentació, fomentar les relacions justes en el marc de la cadena alimentària i coordinar els diferents agents d'aquest àmbit per portar a terme accions concretes i avaluable, vinculades a estratègies existents.

Amb tot, des de l'Ajuntament recorden que la crisi climàtica és un repte global que s'ha de combatre des de les administracions, les organitzacions i la ciutadania, i que amb l'Estratègia d'alimentació sostenible Barcelona 2030 la ciutat fa un pas endavant per fer front a l'emergència climàtica. En aquesta línia, el full de ruta resultant ha d'ajudar a transformar la manera de produir aliments i de consumir-los.

'Impulsem el que fas' finança 42 projectes relacionats amb l'alimentació sostenible

Ajudes

El programa de subvencions 'Impulsem el que fas', de l'Ajuntament i Barcelona Activa, ha finançat 42 projectes relacionats amb l'alimentació sostenible i el consum responsable.

Són dades corresponents al 2021 fetes públiques pel consistori. En aquest sentit, l'any passat el programa de finançament va rebre 629 sol·licituds de projectes que optaven a rebre una ajuda econòmica, dels quals 186 van acabar rebent-la.

Pel que fa als projectes relacionats amb l'alimentació sostenible, el programa està adreçat a aquelles iniciatives socials o empresarials compromeses amb els drets la-

borals, l'economia social, la sostenibilitat i el clima, i que contribueixen a avançar cap a un canvi de model de consum més responsable, a més de garantir una alimentació més sana i més justa. Enguany, el pressupost dedicat a aquesta modalitat de projectes és de mig milió d'euros.

Aquest nou model de consum responsable i d'alimentació sostenible està alineat amb els compromisos del Pacte de Milà i els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) de l'Agenda 2030 de l'ONU.

El termini de presentació de candidatures per sol·licitar l'ajuda econòmica d'enguany acaba el 22 d'abril, i es poden formalitzar a través del web de Barcelona Activa (www.barcelonactiva.cat).

Foto: Ajuntament

consum sostenible i de proximitat

Pas endavant per preservar els comerços emblemàtics

Patrimoni

Amb l'objectiu de protegir una singularitat de Barcelona com són els comerços emblemàtics, l'Ajuntament ha impulsat 18 mesures per garantir-ne el futur. Des del consistori informen que aquest conjunt de propostes volen vetllar per la sostenibilitat d'aquests negocis, alguns d'ells centenaris, i convertir-los en un actiu, una "riquesa" del teixit comercial barceloní.

La iniciativa busca preservar i promoure aquests establiments com a "símbol i expressió" de la identitat de la ciutat. A més, la voluntat municipal és posicionar Barcelona com una ciutat referent a l'hora de protegir aquestes botigues. Per altra banda, es volen posar en marxa eines per donar a conèixer la seva situació de forma "objectiva i rigorosa".

Finalment, està previst fer partícips aquests comerços a l'hora de fer polítiques comercials per a la ciutat, posant especial èmfasi en la seva professionalització i digitalització, entre altres.

"FET DIFERENCIAL"

Per altra banda, les mesures plantejades pel govern municipal volen potenciar el sentiment d'identitat per tal que els ciutadans valorin el "fet diferencial" d'aquests comerços. En aquesta línia, es portaran a terme programes d'història a la televisió pública *betevé* i s'incorporaran codis QR a cada establiment per permetre l'accés a aquest contingut a través del telèfon mòbil.

A més, està previst que es promogui la Ruta dels Emblemàtics i el taller de Geoemblemàtics, en el marc del programa 'El Co-

merç i les Escoles', que vol apropar el teixit comercial als més petits. Sobre això, cal dir que entre el 2016 i el 2021 el 46% dels establiments emblemàtics de Barcelona van prendre part en alguna activitat de formació.

I és que aquest tipus d'establiments necessiten eines per enfortir-se, destaquen des de l'Ajuntament. Per fer-ho possible, afegeixen, es continuarà garantint la participació d'aquestes botigues en les polítiques de suport al comerç local.

Tot plegat es va presentar al Ple del dia 25 de febrer. Aquell dia es va explicar que l'Ajuntament demanarà a la Generalitat un canvi legal que ajudi a garantir la protecció d'aquests establiments, mentre que es va plantejar la possibilitat que el consistori comprí locals concrets com *El Ingenio*, tot i que encara ha d'estudiar aquesta mesura.

EN PRIMERA PERSONA

"El futur del petit comerç passa per l'especialització"

Enric Gil
Meridiana Aquàrium
(Sagrera Activa)

Enric Gil regenta una botiga, Meridiana Aquàrium, que fa 38 anys que és oberta. Això li ha valgut una experiència comercial que posa en pràctica com a president de l'associació de comerciants Sagrera Activa. Gil defensa el comerç de proximitat com un actiu per millorar els barris i evitar-ne la degradació.

Com ha canviat el comerç de proximitat durant els últims 38 anys?

Ha variat bastant. Abans era més familiar. A més, les vendes solien concentrar-se als dissabtes, i entre setmana en feies menys. Ara s'han diversificat i es fan durant tota la setmana. A més, el comerç *online* ens ha afectat: és competència deslleial.

Està en risc el petit comerç?

Crec que el comerç generalista acabarà morint. T'has d'especialitzar o convertir-te en un referent al barri per allò que fas. Aquí hi ha forns de pa que tenen cues molt llargues cada dia. Si obres una botiga de roba normal en un barri, no té futur. Des del meu punt de vista, tot passa per la superespecialització.

Quins són els reptes de futur del sector?

Hem de fer que la gent s'adoni que el comerç de barri és de qualitat. Que coneixem els nostres veïns/clients i que fem una tasca social de radar amb la gent gran i d'ajuda als més petits en cas d'alerta. Un barri sense comerç és un barri abocat a la degradació i la inseguretat.

Foto: Ajuntament

Art i comerç es donen la mà en una ruta pels millors aparadors del Gòtic

Foto: Jordi Oliver/Ajuntament

Disseny

La Ruta d'Aparadors Artístics ha permès descobrir tot un seguit d'intervencions artístiques que han portat a terme creadors de reconegut prestigi en diferents aparadors de botigues del barri Gòtic. Concretament, dels carrers del Pi, Petritxol i Palla, així com d'alguns carrers adjacents.

Aquesta acció volia ajudar a potenciar la rellevància dels aparadors per a les botigues i com a espais de diàleg entre l'art i el comerç. A més, des del consistori apunten que a través d'aquesta ruta es volia contribuir a la recuperació tant econòmica com anímica de la ciutat. Els aparadors es podien visitar fins al passat 31 de març.

Concretament, en aquesta edició hi han participat els i les artistes Lara Fluxà, Sok Kan Lai, Dominika Berger, Marcos Pallazzi, Ari Gardiazabal, Alicia Kopf, Jaime Serra, Albert Serra, Joan Fontcuberta, Gino Rubert, Miquel Aparici, Montse Valdés i Albert Espona.

DOS MONS RECONCILIABLES

Amb tot, aquesta acció pretenia reivindicar la relació entre comerciants i artistes que va saber exposar Santiago Rusiñol a *L'auca del senyor Esteve*. I és que l'artista català va saber reconciliar com ningú dos mons aparentment irreconciliables: per una banda, el del comerciant, abnegat i amb voluntat de ferro, que apuja la persiana cada dia i, per l'altra, el de l'artista, bohemí i somiador.

Cuidem BARCELONA

Cuidar Barcelona és cosa de tots i totes

Un equip informatiu recorre els barris per explicar les novetats del Pla Cuidem Barcelona a veïns i comerciants tot cercant la corresponsabilització ciutadana

NETEJA/ El nou servei de neteja i recollida de residus ja s'està desplegant des del passat 4 de març als districtes de Ciutat Vella, l'Eixample, Gràcia, Sant Andreu i Sant Martí, incloses totes les platges de la ciutat. A Sants-Montjuïc, les Corts, Sarrià-Sant Gervasi, Horta-Guinardó i Nou Barris hi arribarà a partir del 12 de setembre.

Un dels principals objectius d'aquest nou servei és la proximitat amb els barris. Més concretament, es vol augmentar el servei a tot el territori i flexibilitzar-lo perquè es pugui adaptar a les diferents casuístiques de la ciutat.

En aquest sentit, més de 40 informadors i informadores recorren els barris on s'està desplegant el nou servei de neteja i recollida de residus per explicar de primera mà les novetats al veïnat i als comerciants i donar resposta a possibles dubtes que se'ls plantegin.

Segons explica l'Ajuntament, en la selecció d'aquest equip informatiu s'ha prioritzat la contractació de persones amb habilitats comunicatives, especialment en la transmissió i adaptació del missatge. S'ha valorat molt especialment la capacitat de mediació davant de possibles discrepàncies i petits conflictes. Igualment, el personal adscrit a la campanya parla i entén, a nivell nadiu, tant el català com el castellà, i té coneixements necessaris per entendre i parlar l'anglès. A més,

Es fa seguiment dels punts crítics

també s'ha valorat la incorporació de persones amb coneixements d'altres idiomes per adaptar-se a la realitat dels diferents barris.

Aquests informadors i informadores treballen per parelles –procurant que siguin mixtes– i se'ls assignen uns carrers d'un barri determinat segons la previsió del calendari establert.

Amb tot, ja són a peu de carrer per informar la ciutadania sobre el nou Pla Cuidem Barcelona i explicar la nova distribució de conten-

Foto: Ajuntament

El calendari del nou servei de neteja

- ✓ Ja s'està desplegant des del passat 4 de març als districtes de Ciutat Vella, l'Eixample, Gràcia, Sant Andreu i Sant Martí, incloses totes les platges de la ciutat
- ✓ A Sants-Montjuïc, les Corts, Sarrià-Sant Gervasi, Horta-Guinardó i Nou Barris hi arribarà a partir del 12 de setembre

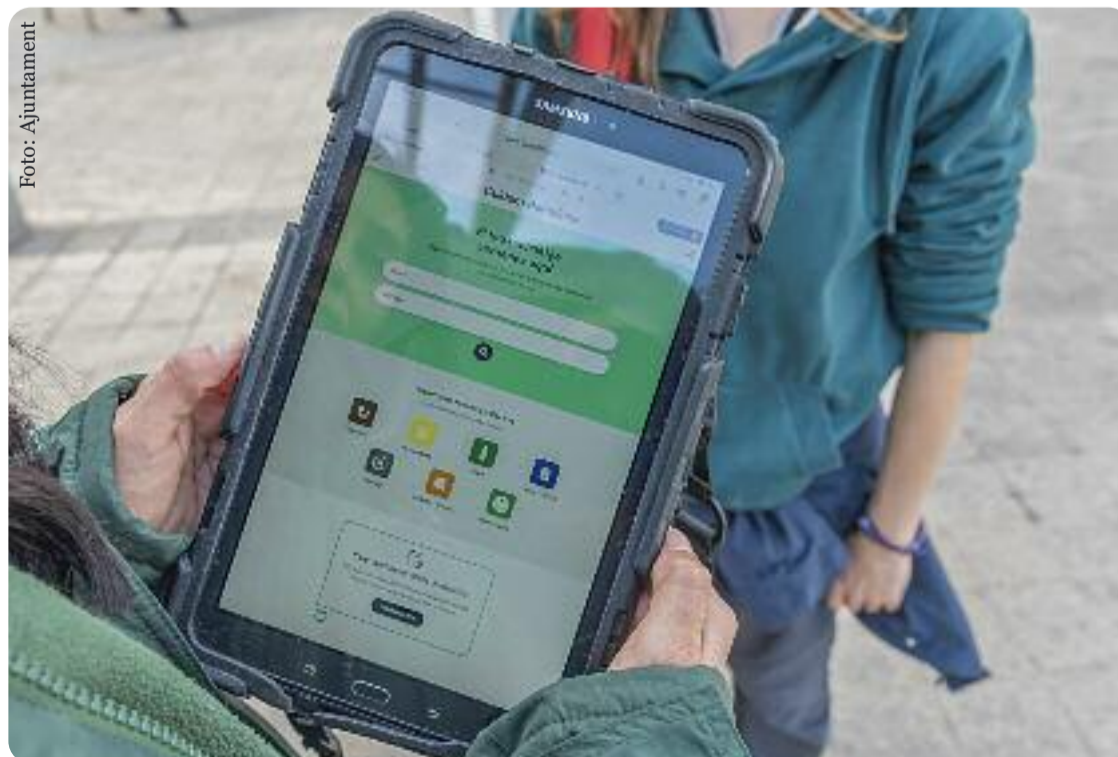

Foto: Ajuntament

dors, així com quins residus cal dipositar al groc dels reciclables.

SEPARAR ELS RESIDUS

Per solucionar qualsevol dubte en relació amb com separar correctament els residus, l'Ajuntament també ha habilitat a la pàgina web cuidem.barcelona un cercador de residus, on posant el que es vol reciclar i l'adreça et diu on i quan ho has de llençar.

A més, els informadors i informadores visiten tots els comerços per explicar-los en detall les novetats referents a la recollida comercial, així com recordar-los com s'ha de fer per separar correctament els residus i l'horari de recollida dels bujols.

Una altra tasca important que porta a terme aquest equip informatiu és el seguiment dels punts crítics detectats per l'Ajuntament, així com informar i escoltar el veïnat i els comerços en les seves possibles demandes de millora.

Els recordatoris del dia que s'han de baixar els mobles i trastos vells, de quins residus cal portar als Punts verds, de com separar-los correctament o de com utilitzar els sistemes de recollida d'escombraries de cada barri també formen part de la campanya de sensibilització.

Per últim, als districtes on encara no s'ha desplegat la nova contracta de neteja els informadors i informadores també hi actuen, resolent dubtes i informant el veïnat que a partir del setembre els arribarà el nou servei de neteja i recollida de residus.

EL PLA RESIDU ZERO

► L'Ajuntament fa una aposta ferma pel malbaratament zero, posant en pràctica programes de prevenció de residus, fomentant la reutilització de productes i reparació d'objectes i d'aparells i promovent l'aprofitament alimentari per lluitar contra el canvi climàtic.

Cuidem BARCELONA

Foto: Ajuntament

Com avisar d'una incidència de neteja al carrer?

SERVEIS/ Per mantenir neta la ciutat és imprescindible la implicació de la ciutadania. Per això, l'Ajuntament posa a disposició dels veïns i veïnes una nova pàgina web perquè puguin notificar les incidències de neteja al carrer:

cuidem.barcelona

* També es poden comunicar les incidències que es trobin al telèfon 010. És gratuït tots els dies de l'any de 7 a 23 hores.

Un gran pla, tres línies d'actuació: així s'articula Cuidem Barcelona

ESPAI URBÀ/ El Pla Cuidem Barcelona es fonamenta en tres línies d'actuació. En primer lloc, en el desplegament de la nova contracta de neteja i recollida de residus. En segon lloc, en els Plans de Manteniment dels districtes. I, per últim, en els nous canals de comunicació amb l'Ajuntament.

El nou contracte de neteja i recollida de residus significa, en paraules del consistori, un esforç i una gran millora per als pròxims vuit anys a la ciutat. Incrementa la plantilla d'operaris i operàries i incorpora tecnologia per al control i la gestió del servei, així com vehicles elèctrics per reduir la contaminació i el soroll. Aquestes millores permetran donar un servei adaptat a les particularitats i necessitats de cada barri per dissenyar millor les actuacions de neteja i manteniment de l'espai públic.

Per la seva banda, els Plans de Manteniment dels districtes tenen l'objectiu de dissenyar el manteniment de cada barri amb la complicitat i el contrast del veïnat, de les entitats i del teixit comercial.

Partint d'un primer esborrany elaborat pels serveis municipals, doncs, el procés s'anirà enriquint amb la incorporació de propostes del teixit social i comercial de cada barri.

Es poden consultar totes les sessions informatives fetes fins ara a l'apartat 'El teu barri' del web cuidem.barcelona. A més, també s'hi poden consultar tots els tríptics, per a veïns i comerços, per cada un dels barris on s'ha implantat la nova contracta i que ja s'han repartit a tots els domicilis.

Finalment, també s'impulsen nous canals de comunicació amb l'Ajuntament per atendre les necessitats del servei i reduir el temps de resolució de les incidències.

Però des del consistori es remarca que cal un canvi que vagi més enllà de les millores del servei. "Necessitem un canvi en la implicació ciutadana i la responsabilitat dels nostres veïns i veïnes per a la qualitat de l'espai públic i la percepció ciutadana de la neteja de la ciutat", insisteixen en aquest sentit.

I és aquí on entra en joc l'equip de més de 40 informadors i informadores, que estaran de forma permanent en diferents punts de la ciutat i que desenvoluparan la seva tasca adreçada tant a la ciutadania com als comerços.

Aquest nou equip informatiu se suma als informadors que ja fan les diferents campanyes específiques durant l'any.

Foto: Ajuntament

Bàsquet | El CB Ciutat Vella rep el CB Vilatorrada

El CB Ciutat Vella rebrà el 24 d'abril el CB Vilatorrada en la primera jornada de la Segona Fase de Copa Catalunya. El seu grup, el 2, està format per dos equips més: el CB Tarragona B i el Círcol Catòlic Badalona.

El compte enrere de López Pinedo

» El porter del CN Atlètic-Barceloneta ha guanyat totes les Lligues possibles des que va arribar el 2008
 » El barceloní somia a acomiadar-se del waterpolo aixecant la seva segona Champions a Belgrad

Toni Delgado
LA BARCELONETA

El cronòmetre de la carrera de Dani López Pinedo (Barcelona, 1980), un dels millors porters europeus de la història, és molt a prop d'aturar-se per sempre. Cada partit apropa el moment. Els dos últims que ha disputat amb el CN Atlètic Barceloneta no han pogut ser més especials. El penúltim, a la Nova Escullera i contra el CN Barcelona (8-12), va significar la 22a Lliga del conjunt mariner i la dissetena consecutiva.

Des que Pinedo va arribar al club l'any 2008 ha aixecat totes les Lligues possibles. Fa anys que es planteja la seva retirada i ara té clar que a final de curs penjarà el casquet. De fet, estava convençut que el millor moment per fer-ho era després dels Jocs Olímpics de Tò-

quio 2020. "Amb la pandèmia i jugant sense públic hauria estat un comiat una mica trist. Estic molt content de poder gaudir d'aquesta temporada extra en què m'ho estic passant genial amb els companys i l'entrenador", li explicava el passat 13 d'abril a Maria Guixà, periodista de Catalunya Ràdio. El porter barceloní acabava el seu discurs desitjant en veu alta que el CN Atlètic Barceloneta es

El conjunt mariner guanya la seva 22a Lliga i assoleix la Final a Vuit de la Champions

classifiqués per a la Final a Vuit de la Champions.

Pinedo va poder celebrar el seu desig després de l'empat a 12, contra l'AN Brescia el 20 d'abril, amb un gol de l'austra-

Dani López Pinedo, atent sota els pals durant el partit contra l'AN Brescia. Foto: CN Atlètic Barceloneta

lià Luke Pavillard quan només faltaven 17,9 segons per al final. El conjunt mariner ja és quart del seu grup i, en funció dels resultats de l'última jornada, quan visitarà el Jadran Split, podria arribar a ser segon. La fase final es disputarà a Belgrad (Sèrbia) del 2 al 4 de juny.

"Per a mi aquest és un comiat de la piscina Sant Sebastià, que m'ha donat tantes i tantes coses. No em puc queixar de veure-la així, plena, i després d'aconseguir un empat tan valuós, per molt que volguéssim guanyar", li confessava a Guixà. "A partir d'ara gau-

diré la piscina d'una altra manera. Ja no hauré de venir en banyador i crec que també tinc moltes ganes d'aquesta nova etapa", ampliava el barceloní. Abans, però, somia, amb totes les seves forces, a aixecar la seva segona Champions amb el CN Atlètic Barceloneta.

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
 Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

DEFENSA PERSONAL

**MIXTO
 FEMENINO
 EXTRAESCOLARES**

KRAVMAGA

DINAMIS SPORT

**CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS
 GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA**

618 557 197

**DEFENSA
 PERSONAL**

**[SALA FITNESS INCLUIDA
 1H PARKING GRATUITA]**

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

No t'ho perdís

Foto: Blanca Blay/ACN

Sant Jordi 2022

Ja tenim Sant Jordi ben a prop i enguany sembla que podrem gaudir d'una diada normal, sense espais perimetrats amb límits d'aforament ni res que ens recordi als dos anys de pandèmia. A Barcelona, la capital de la celebració, es crearà una "superilla literària" entre la Diagonal i la Gran Via i els carrers de Balmes i Pau Claris. En aquest espai, hi haurà parades d'editorials, llibreries i associacions, així com parades de floristes venent roses. A més, entre el 21 i el 23 d'abril, les llibreries i les floristeries tindran permesa la venda dels seus productes al carrer.

Famosos

La vam conèixer quan era una nena i interpretava la Teté de *Los Serrano* (*Telecinco*, 2003-2008). En aquesta mítica sèrie, era la filla petita de Belén Rueda i la fillastra d'Antonio Resines. Des d'aleshores, Natalia Sánchez (Madrid, 1990) ha continuat la seva carrera com a actriu i aquest abril estrena *Los herederos de la tierra*, una nova sèrie de Netflix. En una entrevista recent per parlar d'aquest nou treball a *RTVE Catalunya*, al programa *Punts de vista*, ha sorprès amb un català perfecte. Tal com ella mateixa ha explicat, ha après la llengua amb l'ajuda del seu marit, l'actor Marc Clotet, germà de la també actriu Aina Clotet i fill del prestigiós doctor Bonaventura Clotet. Amb la seva primera entrevista en català, Sánchez s'ha guanyat una munió de fans.

La fitxa

QUI ÉS?

NATALIA SÁNCHEZ

ÉS FAMOSA PER...

La seva carrera com a actriu

Tothom la recorda per ser la Teté de 'Los Serrano'

QUÈ HA FET?

La seva primera entrevista en català

La madrilenya ha sorprès amb un català perfecte

A LES XARXES...

S'ha guanyat el cor dels catalans

Molts usuaris l'han elogiat i li han donat les gràcies

Llibres

L'alegria de viure
Sílvia Soler

Decididament optimista i activa practicant de la *joie de vivre*, Sílvia Soler recull en aquest volum deliciós un seguit d'estampes llamineres, plenes de sal de mar i de llum d'estiu. Les cases on ha viscut, les persones que ha conegut, els records plaents de la memòria particular que configuren un mapa personal que és el seu però que podria molt bé ser el nostre.

Teatre

A Chorus Line
Antonio Banderas

Un dels musicals més importants de tots els temps, inspirador, apassionant i amb un cos de ball espectacular. En un teatre buit, en un escenari nu, s'hi fa el càsting per a un nou musical de Broadway. Per a un grup de ballarins, és el moment de la seva vida, l'oportunitat per fer el que sempre havien somiat en gran: ballar. Al teatre Tívoli de Barcelona.

Música

Karaoke
Suu

La barcelonina Susana Ventura, més coneguda amb el sobrenom de Suu, ha publicat el seu tercer àlbum: *Karaoke* (Halley Records). Aquest nou disc inclou vuit cançons (de les quals dues són en català) que "pretenen ser un espai de seguretat on fer del drama una gran festa". La gira de presentació del seu nou treball discogràfic començarà a finals d'aquest mes.

Pelis i sèries

Ambulance
Michael Bay

En un acte desesperat per aconseguir diners per pagar els deutes mèdics de la seva dona, el veterà Will Sharp recorre a l'única persona a la qual sap que no hauria de recórrer: el seu germà adoptiu Danny. Ell li oferirà participar en el robatori més gran de la història de la ciutat. Quan la fugida s'esguerra, tots dos segrestaran una ambulància que porta un policia ferit.

Per Sant Jordi

alegria

de La Grossa

Sorteig extraordinari

2.000.000 €

5€

27 d'abril del 2022

La Grossa de Sant Jordi

Loteries de Catalunya

27 D'ABRIL

